

USTAWA

z dnia 22 grudnia 2000 r.

o zmianie ustawy — Kodeks celny i ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym.

Art. 1. W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz.U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063, z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 269, Nr 119, poz. 1250 i Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w § 3 po wyrazach „własności intelektualnej” skreśla się przecinek i wyrazy „handlowej i przemysłowej”;

2) w art. 3 w § 1 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) podróżny — każdą osobę fizyczną:

a) mającą miejsce zamieszkania na polskim obszarze celnym, opuszczając ten obszar czasowo albo powracając na ten obszar po czasowym pobycie za granicą,

b) niemającą miejsca zamieszkania na polskim obszarze celnym, przybywającą czasowo na polski obszar celny lub opuszcza-

jącą polski obszar celny po czasowym po-
bycie,”;

3) w art. 4:

- a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
- b) dodaje się § 2 i § 3 w brzmieniu:

„§ 2. Informacje udzielane są bezpłatnie, jednakże koszty poniesione przez organ celny, związane z analizami lub ekspertyzami, opiniami biegłych, a także przechowywaniem, dozorowaniem, ubezpieczeniem, zniszczeniem oraz z odesłaniem towarów do wnioskodawcy podlegają zwrotowi przez wnioskodawcę.

§ 3. W odniesieniu do kosztów, o których mowa w § 2, organ celny będzie brał pod uwagę celowość i zasadność ich poniesienia, a w szczególności zapewni, aby nie odbiegały one rażąco od średnich kosztów występujących z tytułu dokonywania takich czynności na polskim obszarze celnym.”;

4) dodaje się art. 4¹ w brzmieniu:

„Art. 4¹. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych dąży do zapewnienia jednolitego stosowania prawa celnego przez organy celne, dokonując w szczególności jego urzędowej interpretacji, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów oraz Trybunału Konstytucyjnego.

§ 2. W razie stwierdzenia rozbieżności w orzecznictwie minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiadamia o tym właściwy sąd lub organ mogący zastosować środki służące usunięciu rozbieżności.

§ 3. Interpretacje, o których mowa w § 1, są zamieszczane w Biuletynie Skarbowym Ministerstwa Finansów.

§ 4. Zastosowanie się przez osobę do urzędowej interpretacji prawa celnego, o której mowa w § 1, nie może jej szkodzić.”;

5) dodaje się art. 5¹ w brzmieniu:

„Art. 5¹. § 1. Prezes Głównego Urzędu Cei wydaje w formie decyzji, na pisemny wniosek osoby, wiążącą informację o pochodzeniu towaru.

§ 2. Wiążąca informacja o pochodzeniu towaru dotyczy towaru klasyfikowanego według jednego kodu taryfy celnej i jednego kraju pochodzenia.

§ 3. Decyzja, o której mowa w § 1, wiąże organy celne wobec osoby, której udzielono informacji w zakresie określenia pochodzenia towaru.

§ 4. Wiążąca informacja o pochodzeniu towaru nie zastępuje dokumentów po-

twierdzających pochodzenie towarów.

§ 5. Wiążącą informację o pochodzeniu towaru stosuje się do towarów, wobec których formalności celne zostały dokonane po dniu, w którym informacja została udzielona.

§ 6. Organ celny może zażądać, aby osoba, której udzielono wiążącej informacji o pochodzeniu, wykazała, że towar i okoliczności istotne dla uzyskania pochodzenia są takie same, jak opisane w informacji.

§ 7. Wiążąca informacja o pochodzeniu towaru jest ważna przez okres 3 lat od daty jej wydania.

§ 8. Wiążąca informacja o pochodzeniu towaru jest nieważna, jeżeli została wydana na podstawie nieprawdziwych dokumentów lub nieprawidłowych bądź niekompletnych danych przedstawionych przez wnioskodawcę.

§ 9. Wiążąca informacja o pochodzeniu towaru traci ważność, gdy:

1) w wyniku zmiany przepisów staje się sprzeczna z prawem; datą, z którą wiążąca informacja o pochodzeniu towaru traci ważność, jest dzień wejścia w życie tych przepisów,

2) staje się niezgodna z interpretacją reguł pochodzenia towarów poprzez zmiany wyjaśnień do reguł pochodzenia towarów, wynikających w szczególności z postanowień Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO) oraz interpretacji tego Porozumienia; datą, z którą wiążąca informacja o pochodzeniu towaru traci ważność, jest data wejścia w życie zmian wyjaśnień do reguł pochodzenia towarów,

3) wydana została wskutek błędu lub jest sprzeczna z prawem; datą, z którą wiążąca informacja o pochodzeniu towaru traci ważność, jest data powiadomienia osoby, której tej informacji udzielono.

§ 10. W wypadku gdy wiążąca informacja o pochodzeniu towaru utraciła ważność na podstawie § 9 pkt 2 lub 3, osoba, której udzielono tej informacji, może korzystać z niej dalej przez okres sześciu miesięcy od daty, o której mowa w § 9 pkt 2 lub 3, jeżeli zawarła na podstawie informacji o pochodzeniu towaru, przed tą datą, umowę dotyczącą kupna lub sprzedaży towarów.

- § 11. Osoba, której udzielono wiążącej informacji o pochodzeniu towaru, może ją wykorzystać, w sytuacjach określonych w § 10, jedynie do celów:
- 1) określania należności celnych przywozowych lub celnych wywozowych,
  - 2) obliczania kwoty należności celnych przywozowych podlegających zwrotowi,
  - 3) uwzględnienia świadectwa potwierdzającego pochodzenie towaru, o ile świadectwo to zostało wydane na podstawie tej informacji.
- § 12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wydawania wiążącej informacji o pochodzeniu towaru, wzór wniosku o udzielenie wiążącej informacji o pochodzeniu towaru i niezbędne dokumenty, które należy do niego dołączyć, a także wzór formularza wiążącej informacji o pochodzeniu towaru. Określając warunki wydania wiążącej informacji o pochodzeniu towaru, minister właściwy do spraw finansów publicznych określi także termin rozpatrzenia wniosku oraz sposób postępowania z informacjami poufnymi.”;
- 6) w art. 6 w § 5 wyrazy „Minister Finansów, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych”;
- 7) w art. 7 w § 2 wyrazy „toczącą się sprawą karną skarbową” zastępuje się wyrazami „toczącym się postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe”;
- 8) w art. 13:
- a) w § 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) opłaty rolne i inne należności przywozowe ustanowione w ramach polityki rolnej lub na podstawie odrębnych przepisów mających zastosowanie do niektórych towarów uzyskiwanych w drodze przetwórstwa produktów rolnych.”,
  - b) w § 4 w zdaniu drugim po wyrazach „tych stawek” dodaje się wyrazy „oraz stawek, o których mowa w § 3 pkt 2,”;
- 9) w art. 14:
- a) w § 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) ustanowić kontyngent taryfowy, określając sposób jego rozdysponowania, zgodnie z § 3a—3e,”
- b) dodaje się § 3a—§ 3e w brzmieniu:
- „§ 3a. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego dokonywane jest, z zastrzeżeniem § 4, w następujący sposób:
- 1) w proporcji do liczby osób składających wnioski,
  - 2) proporcjonalnie do wartości obrotów zrealizowanych przez osobę wnioskującą,
  - 3) według kolejności złożenia kompletnych wniosków.
- § 3b. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego zgodnie z § 3a pkt 1 polega na wydaniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:
- 1) rozpatruje się wnioski złożone w okresie 21 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia o ustanowieniu kontyngentu taryfowego,
  - 2) kontyngent taryfowy rozdysponowany jest, po upływie terminu określonego w pkt 1, proporcjonalnie do liczby osób składających wnioski,
  - 3) wydane pozwolenie nie może przekraczać wielkości wnioskowanych przez osobę,
  - 4) okres ważności pozwolenia wynosi 3 miesiące, chyba że w pozwoleniu ustalono inny termin ważności.
- § 3c. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego zgodnie z § 3a pkt 2 polega na wydaniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:
- 1) rozpatruje się wnioski złożone w okresie 21 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia o ustanowieniu kontyngentu taryfowego,
  - 2) kontyngent taryfowy rozdysponowany jest, po upływie terminu określonego w pkt 1, proporcjonalnie do sumy wartości obrotów, za okres 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku, towarem objętym kontyngentem taryfowym, na jaką opiekują wszystkie złożone wnioski,
  - 3) wydane pozwolenie nie może przekraczać wielkości wnioskowanych przez osobę,
  - 4) jeżeli osoby składające wniosek, przed jego złożeniem, nie dokonywały obrotu z zagranicą towarem objętym kontyngentem taryfowym, kontyngent może być rozdysponowany na rzecz tych osób, proporcjonalnie do ich liczby, łącznie do wysokości 15% wielkości ustanowionego kontyngentu taryfowego,
  - 5) okres ważności pozwolenia wynosi 3 miesiące, chyba że w pozwoleniu ustalono inny termin ważności.

- § 3d. Ponowne rozdysponowanie kontyngentu, o którym mowa w § 3b i § 3c, następuje co 3 miesiące od daty jego wejścia w życie, chyba że ze względu na okres obowiązywania kontyngentu taryfowego lub interes gospodarczy Rada Ministrów, ustanawiając kontyngent taryfowy, określi inny termin.
- § 3e. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego zgodnie z § 3a pkt 3 polega na wydaniu pozwolenia na podstawie kompletnych wniosków, rozpatrywanych zgodnie z kolejnością ich złożenia, i może nastąpić wyjątkowo, jeżeli:
- 1) obowiązek wprowadzenia kontyngentu taryfowego wynika z zawartych przez Rzeczpospolitą Polską preferencyjnych umów międzynarodowych z niektórymi krajami lub grupami krajów,
  - 2) przewidywane zapotrzebowanie osób wnioskujących o pozwolenie w ramach ustanowionego kontyngentu taryfowego będzie niższe niż wielkość kontyngentu.”,
- c) § 4 otrzymuje brzmienie:
- „§ 4. Rada Ministrów w szczególnie uzasadnionych wypadkach może określić inny, niż wymienione w § 3a, sposób rozdysponowania kontyngentu taryfowego. Inny sposób rozdysponowania może być ustanowiony, jeżeli:
- 1) jest stosowany w Unii Europejskiej przy rozdziale kontyngentów,
  - 2) wynika z umowy międzynarodowej.”,
- d) dodaje się § 4a w brzmieniu:
- „§ 4a. Rada Ministrów, ustanawiając kontyngent taryfowy, o którym mowa w § 3 i 4, może określić maksymalną ilość bądź wartość towaru, na jaką może być udzielone pozwolenie, zwaną «transzą».”,
- e) w § 6 wyrazy „Ministra Gospodarki” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw gospodarki”,
- f) § 6a otrzymuje brzmienie:
- „§ 6a. Pozwolenie na przywóz towarów w ramach kontyngentu taryfowego udzielane jest osobom, które spełniają następujące warunki:
- 1) są osobami krajowymi w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 lit. a) lub lit. b),
  - 2) są podatnikami podatku od towarów i usług,
  - 3) są podmiotami, których działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,
- 4) nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa ani składkami na ubezpieczenia społeczne, a także nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe.”,
- g) dodaje się § 6b—6j w brzmieniu:
- „§ 6b. Do pozwoleń, o których mowa w § 6, stosuje się odpowiednio art. 265¹ § 1.
- § 6c. Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze decyzji, wydaje i odmawia wydania pozwolenia, zmienia oraz cofa wydane pozwolenia.
- § 6d. Odmowa wydania pozwolenia następuje, jeżeli wnioskodawca:
- 1) nie spełnił wymogów określonych w § 6a i § 6j,
  - 2) naruszył w ciągu 24 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku warunki uprzednio wydanego pozwolenia.
- § 6e. Odmowa wydania pozwolenia następuje w wypadku wcześniejszego rozdysponowania kontyngentu.
- § 6f. Cofnięcie pozwolenia następuje, jeżeli nastąpiło naruszenie warunków, o których mowa w § 6a.
- § 6g. Pozwolenie wydaje się na czas określony.
- § 6h. Pozwolenie wydaje się na określoną ilość lub wartość towaru.
- § 6i. Wnioskodawcy może być wydane jedno pozwolenie na dany towar, ważne do czasu jego wykorzystania lub upływu terminu jego ważności.
- § 6j. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) wzór wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz towarów w ramach kontyngentu taryfowego,
  - 2) wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku,
  - 3) warunki wydania i wykorzystania pozwolenia, w tym tryb składania sprawozdań z wykorzystania pozwoleń,
  - 4) wzór tego pozwolenia,
  - 5) sposób i tryb ewidencjonowania pozwoleń.”,
- h) w § 7 i 8 wyrazy „Minister Gospodarki” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw gospodarki”;
- 10) w art. 20¹ w § 1:
- a) w pkt 2 skreśla się wyraz „systematycznie”,
  - b) w pkt 4 wyrazy „dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe,”

zastępuje się wyrazami „wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,”;

11) w art. 20¹ w § 1 w pkt 6, w art. 79 w § 1 w pkt 7, w art. 105 w § 5 w pkt 7, w art. 197 w § 2 w pkt 6 liczbę „5” zastępuje się liczbą „3”;

12) po art. 20¹ dodaje się art. 20² w brzmieniu:

„Art. 20². Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze rozporządzenia, wyjaśnienia do reguł pochodzenia towarów, opierając się w szczególności na wyjaśnieniach wynikających z postanowień Porozumienia w sprawie reguł pochodzenia towarów, stanowiącego załącznik do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu.”;

13) w art. 27 w § 1 w pkt 3 wyrazy „lub inne” zastępuje się wyrazami „i inne”;

14) w art. 31 w pkt 3 po wyrazie „kupujący” stawia się przecinek i wyrazy „będzie w stanie udowodnić” zastępuje się wyrazami „o ile będzie to konieczne — udowodni”;

15) dodaje się art. 31¹ i 31² w brzmieniu:

„Art. 31¹. Przepisy niniejszego działu nie naruszają przepisów szczególnych dotyczących ustalania wartości celnej towarów dopuszczanych do obrotu, które uprzednio otrzymały inne przeznaczenie celne.

Art. 31². Na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury celnej wartość celna towarów łatwo psujących się może być ustalona w inny sposób niż określony w art. 23—31, w trybie określonym zgodnie z art. 32.”;

16) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb ustalania wartości celnej towarów. Wydając rozporządzenia, Rada Ministrów określi w szczególności uproszczony tryb ustalania wartości celnej towarów łatwo psujących się.”;

17) w art. 48:

a) w § 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) okres niezbędny do przeprowadzenia badań, w szczególności wynikających z przepisów dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzi lub zwierząt oraz ochrony roślin.”,

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W wypadku zatrzymania towaru, o którym mowa w art. 57 § 2a, termin, o którym mowa w § 1, przedłuża się o okres zatrzymania.”;

18) w art. 50:

a) w § 1 wyrazy „w miejscach zatwierdzonych przez organ celny” zastępuje się wyrazami „w magazynie celnym lub w innych miejscach za zgodą organu celnego”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W wypadkach innych, niż określone w § 2, magazyn celny może być prowadzony przez osoby krajowe, po uzyskaniu przez nie pozwolenia organu celnego, z wyłączeniem jednak osób, o których mowa w art. 3 § 1 pkt 11 lit. c).”,

c) dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Pozwolenie, o którym mowa w § 3, jest wydawane:

1) osobom, które spełniają następujące warunki:

a) są podmiotami, których działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,

b) nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa ani składkami na ubezpieczenia społeczne, a także nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe,

oraz

2) gdy organ celny może zapewnić właściwy dozór i kontrolę magazynu celnego bez konieczności stosowania środków i nakładów niewspółmiernych do zakresu wnioskowanej działalności.”,

d) dodaje się § 7 i § 8 w brzmieniu:

„§ 7. Organ celny może cofnąć pozwolenie, o którym mowa w § 3, jeżeli:

1) prowadzący magazyn celny prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa celnego, otrzymanym pozwoleniem lub regulaminem funkcjonowania magazynu celnego,

2) rozmiar prowadzonej działalności nie uzasadnia dalszego jego prowadzenia,

3) po uzyskaniu pozwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia organu celnego,

4) został naruszony którykolwiek warunek określony w § 3a,

5) osoba, która otrzymała pozwolenie, w istotny sposób naruszyła przepisy prawa.

§ 8. Organ celny cofa pozwolenie, o którym mowa w § 3, jeżeli z wnioskiem o cofnięcie występuje osoba, która uzyskała pozwolenie.”;

19) w tytule III — Towary wprowadzane na polski obszar celny tytuł działu V otrzymuje brzmienie:

„Dział V. Towary niekrajowe przewożone w ramach procedury tranzytu”;

20) w art. 57:

a) w § 2 po wyrazach „własności intelektualnej” skreśla się przecinek i wyrazy „handlowej i przemysłowej”,

b) w § 2a w zdaniu pierwszym i drugim po wyrazach „własności intelektualnej” skreśla się przecinek i wyrazy „handlowej i przemysłowej”,

c) w § 3 po wyrazach „własności intelektualnej” skreśla się przecinek i wyrazy „handlowej i przemysłowej”;

21) w art. 64 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Złożenie zgłoszenia celnego podpisanego przez zgłaszającego lub jego przedstawiciela jest równoznaczne ze złożeniem przez zgłaszającego oświadczenia o prawdziwości danych zawartych w zgłoszeniu celnym oraz autentyczności załączonych do niego dokumentów.”;

22) w art. 65:

a) w § 1 po wyrazie „przyjmuje” dodaje się wyraz „niezwłocznie”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Po przyjęciu zgłoszenia celnego organ celny, na wniosek strony, wydaje decyzję lub może z urzędu wydać decyzję, w której:

- 1) uznaje zgłoszenie celne za prawidłowe,
- 2) uznając zgłoszenie celne za nieprawidłowe w całości lub w części:

a) rozstrzyga o nadaniu towarowi właściwego przeznaczenia celnego,

b) określa kwotę wynikającą z długu celnego zgodnie z przepisami prawa celnego lub

c) zmienia elementy zawarte w zgłoszeniu celnym inne niż określone w lit. a) i b).”,

c) dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Wniosek, o którym mowa w § 4, powinien wskazywać, które elementy zawarte w zgłoszeniu celnym są nieprawidłowe, zakres żądania wnioskodawcy oraz dowody uzasadniające to żądanie.”,

d) dodaje się § 7 w brzmieniu:

„§ 7. W wypadku, o którym mowa w § 4, organ celny nie wydaje postanowienia o wszczę-

ciu postępowania. Za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się datę przyjęcia zgłoszenia celnego.”;

23) w art. 68:

a) w § 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Unieważnienie zgłoszenia celnego nie stanowi przeszkody do prowadzenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe.”;

24) w art. 71 w § 1 w zdaniu drugim po wyrazie „towarów” dodaje się przecinek i wyrazy „w tym rozładunku i załadunku,”;

25) w art. 78 w zdaniu pierwszym po wyrazach „w drodze rozporządzenia,” dodaje się wyrazy „wypadki, w których zgłoszenie celne może być unieważnione po zwolnieniu towarów,”;

26) w art. 79:

a) w § 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prowadzą działalność gospodarczą co najmniej od roku,”

— w pkt 4 wyrazy „dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe” zastępuje się wyrazami „wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe”,

— w pkt 6 wyrazy „generalne zabezpieczenie” zastępuje się wyrazami „zabezpieczenie generalne”,

b) dodaje się § 1a i § 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej może zostać udzielone agencji celnej, jeżeli występuje jako przedstawiciel pośredni w danej procedurze celnej.

§ 1b. Pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej może zostać udzielone agencji celnej, jeżeli występuje jako przedstawiciel bezpośredni w danej procedurze celnej w wypadkach określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w § 4.”,

c) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których może zostać wydane pozwolenie na stosowanie procedur uproszczonych przez agencję celną, występującą jako przedstawiciel bezpośredni w danej procedurze. Rozporządze-

nie powinno określać w szczególności warunki, jakie powinna spełniać agencja celna, rodzaje towarów oraz procedury celne, w których agencja celna występuje jako przedstawiciel bezpośredni.”;

27) w art. 80:

a) w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wpisanie towarów do rejestrów prowadzonych przez osobę posiadającą pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej.”,

b) w § 6:

— wyrazy „Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki”,

— w pkt 3 przecinek zastępuje się kropką i skreśla pkt 4;

28) w art. 82 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wprowadzenie na polski obszar celny lub wyprowadzenie z polskiego obszaru celnego towarów niepodlegających należnościom celnym przywozowym albo celnym wywozowym oraz ograniczeniom przewidzianym w przepisach prawa, dokonane przez podróżnego przez przejście odpowiednio oznaczone jako przeznaczone dla osób posiadających wyłącznie te towary, traktuje się jako zgłoszenie celne tych towarów.”;

29) w art. 87:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Dozór celny, o którym mowa w § 1, z zastrzeżeniem § 2a, trwa 2 lata od dnia dopuszczenia do obrotu.”,

b) dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Dozór celny, o którym mowa w § 1, trwa do dnia, w którym:

- 1) towar zostanie wywieziony, zniszczony lub zużyty,
- 2) upłynie termin wynikający z przepisu szczególnego, w którym miał być spełniony warunek określonego przeznaczenia towaru,
- 3) w związku ze zmianą przeznaczenia towaru zostały uiszczone wymagane należności celne przywozowe.”;

30) w art. 90 w § 3, w art. 100 w § 4, w art. 102 w § 3, w art. 105 w § 8, w art. 128 w § 6, w art. 138, w art. 148, w art. 157 w § 3 wyrazy „Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki”;

31) w art. 100 w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) korzystają z procedury tranzytu co najmniej od roku,”;

32) w art. 101:

a) dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Głównym zobowiązanym może być także agencja celna.”,

b) w § 3 skreśla się wyrazy „i § 4”,

c) skreśla się § 4;

33) w art. 102 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) towarów krajowych, w wypadkach określonych w przepisach szczególnych.”;

34) w art. 105:

a) w § 5:

— w zdaniu wstępnym skreśla się wyraz „prywatnego”,

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prowadzą działalność gospodarczą co najmniej od roku,”

— w pkt 4 wyrazy „dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe” zastępuje się wyrazami „wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe”,

— w pkt 6 wyrazy „generalne zabezpieczenie” zastępuje się wyrazami „zabezpieczenie generalne”,

b) skreśla się § 6,

c) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie pozwolenia na prowadzenie składu celnego, dokumenty, które należy do niego dołączyć, oraz wzór pozwolenia na prowadzenie składu celnego.”;

35) w art. 106:

a) w § 1, w § 2, w § 3 wyrazy „Organ celny” zastępuje się wyrazami „Prezes Głównego Urzędu Celnego”,

b) w § 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zostaje naruszony którykolwiek warunek określony w art. 105 § 5.”;

36) w art. 109:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,

b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Za zgodą organu celnego zabezpieczenie generalne złożone jako warunek wydania pozwolenia na prowadzenie składu celnego może być wykorzystywane jako zabez-

pieczenie, o którym mowa w § 1.”;

37) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. Prezes Głównego Urzędu Cei może wydać pozwolenie na przeniesienie na inną osobę praw i obowiązków prowadzącego skład celny, jeżeli osoba ta spełnia warunki do uzyskania pozwolenia.”;

38) w art. 114 w § 1 w pkt 1 wyrazy „składowane w pomieszczeniach” zastępuje się wyrazami „wprowadzone do”;

39) w art. 121 w § 2 w pkt 6 wyraz „ogólnej” zastępuje się wyrazem „określonej”;

40) w art. 124:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,

b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Organ celny może odmówić udzielenia pozwolenia, jeżeli procedura nie przyczynia się do stworzenia korzystnych warunków dla wywozu lub powrotnego wywozu produktów kompensacyjnych oraz jeżeli udzielenie pozwolenia narusza w sposób istotny interesy producentów krajowych (warunki ekonomiczne).”;

41) w art. 125:

a) dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Organ celny może wydać pozwolenie, aby termin, o którym mowa w § 1, rozpoczynający swój bieg w danym:

1) miesiącu kalendarzowym — upływał ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym upływa termin odnoszący się do ostatniego objęcia procedurą uszlachetniania czynnego dokonanego w danym miesiącu (zestawienie miesięczne),

2) kwartale — upływał ostatniego dnia kwartału, w którym upływa termin odnoszący się do ostatniego objęcia procedurą uszlachetniania czynnego dokonanego w danym kwartale (zestawienie kwartalne).”;

b) skreśla się § 4;

42) w art. 133:

a) w § 1 po wyrazach „w systemie ceł zwrotnych” dodaje się wyrazy „lub towary w stanie niezmiennym”;

b) w § 2 po wyrazach „produkty kompensacyjne” dodaje się wyrazy „lub towary w stanie niezmiennym”;

c) skreśla się § 3,

d) w § 4 po wyrazach „produkty kompensacyjne” dodaje się wyrazy „lub towary w stanie niezmiennym”;

43) art. 136 otrzymuje brzmienie:

„Art. 136. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania i cofania pozwoleń, szczegółowe warunki stosowania procedury uszlachetniania czynnego oraz termin złożenia wniosku o zwrot lub umorzenie cła i może określić:

1) warunki ekonomiczne dla udzielania pozwolenia na korzystanie z procedury oraz towary, których te warunki dotyczą,

2) organy odpowiedzialne za stwierdzenie spełnienia warunków ekonomicznych,

3) tryb stwierdzenia spełnienia warunków ekonomicznych.”;

44) w art. 140:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,

b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Organ celny może odmówić udzielenia pozwolenia, jeżeli procedura nie przyczynia się do stworzenia lub utrzymania działalności przetwórczej w kraju lub jeżeli udzielenie pozwolenia narusza w sposób istotny interesy producentów krajowych (warunki ekonomiczne).”;

45) art. 144 otrzymuje brzmienie:

„Art. 144. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania i cofania pozwoleń oraz szczegółowe warunki stosowania procedury przetwarzania pod kontrolą celną oraz może określić:

1) warunki ekonomiczne dla udzielania pozwolenia na korzystanie z procedury oraz towary, których te warunki dotyczą,

2) organy odpowiedzialne za stwierdzenie spełnienia warunków ekonomicznych,

3) tryb stwierdzenia spełnienia warunków ekonomicznych.”;

46) w art. 147:

a) w § 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „chyba że przepis szczególny przewiduje skrócenie tego terminu.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Organ celny może, w szczególnie uzasadnionych okolicznościach, na wniosek osoby zainteresowanej i we właściwych granicach, przedłużyć terminy, o których mowa

w § 1 i § 2, w celu umożliwienia wykorzystania towaru zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu na stosowanie procedury. Wniosek powinien być złożony nie później niż 30 dni po upływie terminu, o którym mowa w § 1 lub § 2.”;

47) w art. 151 w § 3 w pkt 4 wyraz „ogólnej” zastępuje się wyrazem „określonej”;

48) w art. 154:

- a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
- b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Organ celny może odmówić udzielenia pozwolenia, jeżeli udzielenie pozwolenia narusza w sposób istotny interesy producentów krajowych (warunki ekonomiczne).”;

49) w art. 155 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wniosek powinien być złożony nie później niż 30 dni po upływie terminu, o którym mowa w § 1.”;

50) w art. 158 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli proces uszlachetniania ma na celu naprawę towarów wywożonych czasowo, to w wypadku ich dopuszczenia do obrotu podlegają one całkowitemu zwolnieniu od cła, o ile naprawa jest wykonaniem umowy gwarancyjnej i została dokonana nieodpłatnie.”;

51) art. 165 otrzymuje brzmienie:

„Art. 165. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, warunki udzielania i cofania pozwoleń oraz szczegółowe warunki stosowania procedury uszlachetniania biernego oraz może określić:

- 1) warunki ekonomiczne dla udzielania pozwolenia na korzystanie z procedury oraz towary, których te warunki dotyczą,
- 2) organy odpowiedzialne za stwierdzenie spełnienia warunków ekonomicznych,
- 3) tryb stwierdzenia spełnienia warunków ekonomicznych.”;

52) w art. 168:

a) w § 2 dodaje się zdanie drugie i trzecie w brzmieniu:

„W rozporządzeniu zostaną wskazane w szczególności warunki dotyczące lokalizacji wolnego obszaru celnego, a także zostaną określone dokumenty niezbędne do rozpatrzenia wniosku o ustanowienie wolnego obszaru celnego. Rada Ministrów określi przesłanki i tryb likwidacji wolnych obszarów celnych.”,

b) w § 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki”;

53) art. 169 otrzymuje brzmienie:

„Art. 169. Zarządzającym wolnym obszarem celnym może być jedynie osoba krajowa, z wyłączeniem osób, o których mowa w art. 3 § 1 pkt 11 lit. c), posiadająca prawo własności lub wieczystego użytkowania gruntu, na którym ma być ustanowiony wolny obszar celny.”;

54) w art. 172 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W rozporządzeniu zostaną określone w szczególności czynności, których powinien dokonać przedsiębiorca działający w wolnym obszarze celnym w wypadku rozpoczęcia lub zakończenia działalności.”;

55) w art. 176:

a) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Na terenie wolnego obszaru celnego ustanowionego na terenie lotniczego, morskiego lub rzeczno-terenowego przejścia granicznego mogą dokonywać zakupu wyłącznie podróżni opuszczający polski obszar celny.”,

b) w § 4 w pkt 1 wyrazy „dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe” zastępuje się wyrazami „wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe”,

c) w § 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W rozporządzeniu minister właściwy do spraw finansów publicznych wskaże, że prowadzenie działalności w wolnym obszarze celnym może być zakazane lub ograniczone w szczególności w wypadku naruszenia przez prowadzącego działalność w wolnym obszarze celnym przepisów regulujących prowadzenie działalności gospodarczej, zaprzestania prowadzenia działalności w wolnym obszarze celnym na czas dłuższy niż 6 miesięcy bez powiadomienia organu celnego, utraty przez wnioskodawcę tytułu prawnego do korzystania z pomieszczeń lub terenu, gdzie wnioskodawca prowadzi działalność.”;

56) w art. 185 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W wypadku powrotnego wywozu towarów objętych gospodarczą procedurą celną przepisy art. 64—80 i art. 83 stosuje się odpowiednio.”;

57) w tytule VI Operacje uprzywilejowane:

a) skreśla się art. 190,

b) dział I otrzymuje brzmienie:

„DZIAŁ I

Zwolnienia

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 190¹. § 1. Zwolnienia od cła przewidziane w niniejszym dziale stosuje się do towarów obejmowanych procedurą dopuszczenia do obrotu lub procedurą wywozu.

§ 2. Zwolnienia od cła przewidziane w niniejszym dziale stosuje się jedynie na wniosek zgłaszającego przedstawiony organom celnym najpóźniej w chwili składania zgłoszenia celnego.

Art. 190². Do celów stosowania niniejszego działu:

- 1) za środek transportu przeznaczony do działalności gospodarczej — uważa się, wykorzystywany w działalności gospodarczej, każdy mechaniczny pojazd drogowy, który ze względu na rodzaj, budowę lub wyposażenie jest przeznaczony do przewozu towarów lub osób, a także specjalistyczny mechaniczny pojazd drogowy,
- 2) za prywatny środek transportu — uważa się mechaniczny pojazd drogowy oraz przyczepę do niego, kempingową przyczepę mieszkalną, łódź, samolot i rower, służący do użytku osobistego i nieprzeznaczony do odpłatnego przewozu osób lub do odpłatnego bądź nieodpłatnego transportu towarów w celach handlowych lub do działalności gospodarczej,
- 3) za rzeczy osobistego użytku — uważa się towary bezpośrednio używane przez osobę fizyczną lub wykorzystywane w jej gospodarstwie domowym, jeżeli ich ilość lub rodzaj nie wskazują na przeznaczenie handlowe lub do działalności gospodarczej, a także przenośny sprzęt niezbędny do wykonywania przez tę osobę zawodu,
- 4) za środki trwałe — uważa się wprowadzone z zagranicy towary kompletne lub w częściach (mające cechy kompletności) i zdadne do użytku w momencie przywozu oraz o trwałości pozwalającej na ich używanie przynajmniej przez 3 lata, ujęte w jednej fakturze,

5) za próbkę — uważa się najmniejszą ilość towaru, pobraną z dużej partii, która zachowuje skład oraz wszystkie właściwości fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne lub biologiczne towaru; w wypadku próbki reklamowej jest to najmniejsza ilość towaru załączona do oferty, wysłana w celach reklamowych lub akwizycyjnych, umożliwiająca zorientowanie ewentualnego klienta o jakości towaru lub, w wypadku zawarcia kontraktu na podstawie próbek, zobowiązująca do dostarczenia towarów zgodnie z próbkami,

6) za procedury księgowo — uważa się procedury wynikające z dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 9, poz. 75 i Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 703, Nr 94, poz. 1037 i Nr 113, poz. 1186), opisującej przyjęte przez jednostkę zasady rachunkowości, a w szczególności zasady prowadzenia odpowiednich kont ksiąg pomocniczych, przeznaczonych do ewidencji zwolnionych od cła składników majątku trwałego i obrotowego.

Rozdział 2

Zwolnienia od cła w przywozie

Art. 190³. Towary, o których mowa w niniejszym rozdziale, zwolnione są od cła zarówno w wypadku bezpośredniego przywozu z zagranicy, jak i wcześniejszego objęcia inną procedurą celną, która nie zmieniała ich statusu celnego.

Art. 190⁴. § 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 2, są rzeczy osobistego użytku osoby fizycznej, przybywającej na polski obszar celny na pobyt stały lub powracającej z czasowego pobytu za granicą, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) rzeczy służyły osobistemu użytkowi tej osoby w miejscu poprzedniego pobytu za granicą, z tym że prywatne środki transportu musiały służyć takiemu użytkowi przez okres co najmniej 6 miesięcy przed datą zakończenia pobytu za granicą, chyba że prawo kraju poprzedniego pobytu ogranicza możliwość rejestra-

- cji prywatnych środków transportu bądź wprowadza warunki konstrukcyjne lub techniczne znacząco różniące się od obowiązujących w kraju,
- 2) rzeczy będą przeznaczone w kraju do takiego samego celu, w jakim były używane za granicą,
  - 3) osoba fizyczna przebywała poza polskim obszarem celnym za zgodą władz kraju pobytu przez co najmniej kolejnych 12 miesięcy poprzedzających zmianę miejsca pobytu,
  - 4) od daty ostatniego zgłoszenia celnego zwalnającego od cła towary na podstawie niniejszego artykułu minęło co najmniej 36 miesięcy.
- § 2. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, nie stosuje się do:
- 1) napojów alkoholowych,
  - 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych,
  - 3) środków transportu przeznaczonych do działalności gospodarczej.
- § 3. Rzeczy osobistego użytku zwolnione są od cła, jeżeli zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 12 miesięcy od dnia zakończenia pobytu za granicą.
- § 4. Dopuszczenie do obrotu rzeczy osobistego użytku może zostać dokonane partiami, w terminie, o którym mowa w § 3.
- § 5. Zwolnienie od cła rzeczy, o których mowa w § 1, stosuje się pod warunkiem ich nieodstępowania przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu.
- § 6. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wdzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy, dokonane przed upływem terminu, o którym mowa w § 5, wymaga uprzedniego pisemnego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego według stanu i wartości celnej towaru w dniu odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 7. W wypadku mienia cudzoziemców, którym nadano status uchodźcy lub udzielono azylu, oraz osób krajowych zmuszonych do przybycia na polski obszar celny ze względu na wyjątkowe okoliczności polityczne w kraju poprzedniego pobytu, organ celny może zezwolić na niestosowanie warunków określonych w § 1 pkt 1 i 2, § 3 i § 5 oraz ograniczeń, o których mowa w § 2 pkt 3.
- § 8. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się także w odniesieniu do rzeczy stanowiących mienie osoby fizycznej, zgłoszonych do procedury dopuszczenia do obrotu przed dniem zakończenia pobytu za granicą, jeżeli osoba ta zobowiąże się do przesiedlenia się do kraju przed upływem 6 miesięcy od dnia przedstawienia organowi celnemu takiego zobowiązania i jeżeli złożone zostanie zabezpieczenie w celu zagwarantowania pokrycia kwoty wynikającej z długu celnego. W wypadku osób przybywających do kraju na pobyt stały zobowiązanie uważa się za wypełnione z dniem okazania organowi celnemu dokumentów potwierdzających osiedlenie się na polskim obszarze celnym. Terminy określone w § 1 pkt 1 i § 3 liczy się od dnia objęcia towaru procedurą dopuszczenia do obrotu, natomiast termin określony w § 5 liczy się od dnia wykonania zobowiązania.
- § 9. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się także:
- 1) w odniesieniu do rzeczy osobistego użytku osoby fizycznej, która miała miejsce pobytu za granicą przez okres krótszy niż 12 miesięcy, nie krócej jednak niż 6 miesięcy, jeżeli osoba ta udowodni, że nie miała wpływu na skrócenie pobytu,
  - 2) w wypadku gdy osoba fizyczna nie zachowa terminu określonego w § 3, jeżeli udowodni, iż uchybienie nastąpiło bez jej winy.
- § 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb, warunki, normy ilościowe lub wartościowe oraz dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowa-

nia zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, oraz może określić, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, które z warunków określonych w § 1—§ 6 nie będą miały zastosowania wobec osób fizycznych przyjeżdżających na polski obszar celny na pobyt stały na podstawie wizy repatriacyjnej.

Art. 190⁵. § 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 6, są rzeczy osobistego użytku oraz rzeczy nowe, należące do osoby fizycznej niemającej miejsca zamieszkania w kraju, przybywającej do kraju na pobyt stały w związku z zawarciem związku małżeńskiego, jeżeli osoba ta miała miejsce pobytu za granicą przez okres co najmniej 12 miesięcy poprzedzających zmianę miejsca pobytu.

§ 2. Zwolnienie od cła stosuje się także w odniesieniu do prezentów wycelowo ofiarowywanych w związku z zawarciem związku małżeńskiego osobom, o których mowa w § 1, pod warunkiem, że zostały one ofiarowane przez osoby mające miejsce zamieszkania za granicą i wartość poszczególnych prezentów nie jest wyższa niż równowartość 1000 EURO.

§ 3. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1 i § 2, nie stosuje się, jeżeli osoba fizyczna przybywająca na polski obszar celny na pobyt stały korzysta ze zwolnienia od cła, o którym mowa w art. 190⁴.

§ 4. Zwolnienie od cła rzeczy, o których mowa w § 1 i § 2, stosuje się pod warunkiem ich nieodstępowania przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu.

§ 5. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wdzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy dokonane przed upływem terminu, o którym mowa w § 4, wymaga uprzedniego pisemnego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego według stanu i wartości celnej towaru w dniu odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1 i § 2, nie stosuje się do:

- 1) napojów alkoholowych,
- 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych.

§ 7. Towary, o których mowa w § 1 i § 2, podlegają zwolnieniu od cła, jeżeli zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 4 miesięcy od dnia zawarcia związku małżeńskiego przez osobę uprawnioną do zwolnienia od cła i pod warunkiem przedstawienia przez tę osobę dokumentu potwierdzającego zawarcie związku małżeńskiego.

§ 8. Dopuszczenie do obrotu towarów, o których mowa w § 1 i w § 2, może zostać dokonane partiami, w terminie określonym w § 7.

§ 9. Zwolnienie od cła stosuje się także, w odniesieniu do towarów zgłoszonych do procedury dopuszczenia do obrotu, przed ustalonym dniem zawarcia związku małżeńskiego, nie wcześniej jednak niż 2 miesiące przed tym dniem, jeżeli złożone zostanie zabezpieczenie w celu zagwarantowania pokrycia kwoty wynikającej z długu celnego.

§ 10. Organ celny może, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, zezwolić na zastosowanie zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule:

- 1) osobie, która przebywała za granicą przez okres krótszy niż określony w § 1, jeżeli osoba ta udowodni, że jej zamiarem było przebywanie za granicą przez co najmniej 12 miesięcy,
- 2) osobie, która przed podjęciem decyzji o zawarciu związku małżeńskiego czasowo przebywała na polskim obszarze celnym, pod warunkiem że bezpośrednio przed rozpoczęciem czasowego pobytu osoba ta przez okres co najmniej 12 miesięcy miała miejsce stałego pobytu za granicą,
- 3) gdy osoba nie zachowa terminu określonego w § 7, jeżeli udowodni, że uchybienie to nastąpiło bez jej winy.

§ 11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, oraz może

określić tryb, warunki, normy ilościowe lub wartościowe.

Art. 190⁶. § 1. Zwolnione od cła są rzeczy osobistego użytku pochodzące ze spadku otrzymane przez:

- 1) osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania w kraju albo
- 2) osobę prawną mającą siedzibę w kraju, której statut nie dopuszcza prowadzenia działalności gospodarczej.

§ 2. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, nie stosuje się do:

- 1) napojów alkoholowych,
- 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych,
- 3) środków transportu przeznaczonych do działalności gospodarczej,
- 4) nieprzenośnego sprzętu, który służył osobie zmarłej do prowadzenia działalności gospodarczej lub do wykonywania zawodu,
- 5) zapasów surowców, półproduktów lub wyrobów gotowych, wykorzystywanych do produkcji,
- 6) żywego inwentarza,
- 7) zapasów produktów rolnych, których ilość jest większa niż przeznaczona na niezbędne potrzeby domowe rodziny.

§ 3. Rzeczy, o których mowa w § 1, podlegają zwolnieniu od cła, jeżeli zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 2 lat, licząc od dnia nabycia przez osobę uprawnioną praw do spadku na mocy prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.

§ 4. Dopuszczenie do obrotu rzeczy, o których mowa w § 1, może zostać dokonane partiami, w terminie określonym w § 3.

§ 5. Organ celny może, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, zezwolić na zastosowanie zwolnienia od cła rzeczy, o których mowa w niniejszym artykule, pomimo niespełnienia warunku określonego w § 3, jeżeli osoba udowodni, iż uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb, warunki i dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnie-

nia od cła rzeczy, o których mowa w § 1.

Art. 190⁷. § 1. Zwolnione od cła są rzeczy osobistego użytku służące osobie fizycznej niemającej miejsca zamieszkania w kraju do wyposażenia jej mieszkania lub domu w kraju, jeżeli łącznie zostaną spełnione następujące warunki:

- 1) osoba ta udowodni, iż ma miejsce zamieszkania za granicą przez okres co najmniej 12 miesięcy poprzedzających przyjazd do kraju,
- 2) rzeczy służyły osobistemu użytkowi tej osoby przez okres co najmniej 6 miesięcy przed dniem przywozu na polski obszar celny,
- 3) rodzaj i ilość rzeczy wskazuje na przeznaczenie do zwykłego wyposażenia mieszkania lub domu,
- 4) mieszkanie lub dom stanowią własność osoby korzystającej ze zwolnienia od cła lub zostały przez nią wynajęte na okres co najmniej 2 lat,
- 5) osoba ta zobowiąże się, iż nie będzie wynajmowała mieszkania lub domu osobom trzecim w okresie nieobecności jej lub rodziny.

§ 2. Udzielenie zwolnienia może zostać uzależnione od złożenia zabezpieczenia na okres 2 lat w celu zagwarantowania pokrycia kwoty wynikającej z długu celnego, który mógłby powstać w wypadku określonym w § 5.

§ 3. Zwolnienie może zostać zastosowane tylko jeden raz w odniesieniu do wyposażenia każdego kolejnego mieszkania lub domu osoby uprawnionej do korzystania ze zwolnienia.

§ 4. Zwolnienie od cła rzeczy, o których mowa w § 1, stosuje się pod warunkiem ich nieodstępowania przez okres 2 lat, licząc od dnia objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu.

§ 5. W wypadku wynajęcia lub odstąpienia mieszkania lub domu osobom trzecim przed upływem 2 lat, licząc od dnia dopuszczenia do obrotu rzeczy, o których mowa w § 1, wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu tego wynajęcia lub odstąpienia i według stawek cel-

nych obowiązujących w tym dniu, z zastrzeżeniem § 7.

- § 6. W wypadku odpłatnego lub nieodpłatnego wypożyczenia, oddania w zastaw, wynajęcia lub odstąpienia rzeczy, o których mowa w § 1, przed upływem 2 lat, licząc od dnia objęcia ich procedurą dopuszczenia do obrotu, § 5 stosuje się odpowiednio.
- § 7. Dług celny nie powstaje, gdy rzeczy, o których mowa w § 1, zostały użyte do wyposażenia kolejnego mieszkania lub domu, jeżeli zostaną zachowane warunki określone w § 1 pkt 4 i 5.
- § 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb, warunki, a także rodzaj i ilość rzeczy przeznaczonych do zwykłego wyposażenia mieszkania lub domu oraz dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1.

Art. 190⁸. § 1. Zwolnione od cła są rzeczy potrzebne do nauki studenta lub ucznia, rzeczy przeznaczone do zwyczajowego wyposażenia jego pokoju oraz należąca do niego odzież, jeżeli przybywa on na polski obszar celny z zamiarem nauki i rzeczy te są wykorzystywane na jego osobiste potrzeby podczas pobytu związanego z nauką.

§ 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się do rzeczy należących do osób przyjętych w poczet studentów dziennych albo wieczorowych studiów o pełnym wymiarze godzinowym lub wpisanych na listę uczniów szkoły podstawowej, gimnazjum lub szkoły ponadgimnazjalnej, lub szkoły ponadpodstawowej.

§ 3. Zwolnienie od cła rzeczy potrzebnych do nauki oraz rzeczy przeznaczonych do zwyczajowego wyposażenia pokoju studenta lub ucznia stosuje się raz w roku szkolnym.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, normy ilościowe

lub wartościowe oraz dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1.

Art. 190⁹. § 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 2, są towary umieszczone w przesyłkach wysyłanych z zagranicy bezpośrednio do osoby znajdującej się na polskim obszarze celnym, pod warunkiem że łączna wartość towarów w przesyłce nie przekracza równowartości 22 EURO.

§ 2. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, nie stosuje się do:

- 1) napojów alkoholowych,
- 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych,
- 3) perfum i wód toaletowych.

Art. 190¹⁰. § 1. Zwolnione od cła, w ramach ustanowionych norm, są towary umieszczone w przesyłce wysyłanej z zagranicy przez osobę fizyczną i przeznaczonej dla osoby fizycznej znajdującej się na polskim obszarze celnym, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) przesyłka ma charakter okazjonalny,
- 2) przesyłka zawiera towary wyłącznie osobistego użytku, których ilość i rodzaj nie wskazują na ich przeznaczenie handlowe,
- 3) odbiorca nie jest obowiązany do uiszczenia jakichkolwiek opłat na rzecz nadawcy w związku z otrzymaniem przesyłki.

§ 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się do kwoty 45 EURO na przesyłkę. W wypadku gdy łączna wartość towarów w przesyłce przekracza tę kwotę, zwolnienie od cła stosuje się do wysokości tej kwoty w stosunku do towarów, które, przywożone oddzielnie, mogłyby korzystać z takiego zwolnienia.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb, warunki, normy ilościowe oraz dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1.

Art. 190¹¹. § 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 3 i § 4, są środki trwałe na-

leżące do przedsiębiorcy wykonującego działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową, wydobywczą lub rolniczą, który zaprzestał prowadzenia tej działalności za granicą i zamierza wykonywać podobną działalność na polskim obszarze celnym, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) środki trwałe były używane przez przedsiębiorcę w miejscu poprzedniego wykonywania działalności przez okres co najmniej 12 miesięcy przed datą zaprzestania działalności przedsiębiorstwa za granicą,
  - 2) środki trwałe są przeznaczone na polskim obszarze celnym do takiego samego celu, w jakim były używane za granicą,
  - 3) rodzaj i ilość przywożonych rzeczy odpowiadają rodzajowi i skali dotychczasowej działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę.
- § 2. W wypadku korzystania ze zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, przez właściciela gospodarstwa rolnego, zwolniony od cła jest także żywy inwentarz.
- § 3. Jeżeli powoduje to rozpoczęcie prowadzenia nowej działalności, zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się także w wypadku zaprzestania działalności związanej z połączeniem się przedsiębiorców lub nabyciem albo przejęciem w posiadanie przez przedsiębiorcę krajowego zorganizowanej części mienia przedsiębiorcy zagranicznego.
- § 4. Zwolnienia od cła nie stosuje się również do:
- 1) środków transportu, które nie służą do wykonywania działalności gospodarczej,
  - 2) zapasów przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta,
  - 3) materiałów pędnych,
  - 4) zapasów surowców, półproduktów i wyrobów gotowych, wykorzystywanych do produkcji,
  - 5) inwentarza żywego stanowiącego własność przedsiębiorcy, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie obrotu zwierzętami hodowanymi.
- § 5. Środki trwałe podlegają zwolnieniu od cła, jeżeli zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 12 miesięcy od dnia zaprzestania działalności przedsiębiorstwa za granicą.
- § 6. Zwolnienie od cła rzeczy, o których mowa w § 1, stosuje się pod warunkiem ich nieodstępowania przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu.
- § 7. W wypadku istnienia ryzyka nadużycia odstąpienia rzeczy termin, o którym mowa w § 6, może zostać przedłużony do 36 miesięcy.
- § 8. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wdzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy dokonane przed upływem okresu, o którym mowa w § 6 i § 7, wymaga uprzedniego pisemnego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego według stanu i wartości celnej towaru w dniu tego odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 9. Organ celny może w szczególnie uzasadnionych wypadkach zezwolić na zastosowanie zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule w wypadku, gdy:
- 1) przedsiębiorca nie spełnia warunku określonego w § 1 pkt 1,
  - 2) przedsiębiorca nie zachowa terminu określonego w § 5, jeżeli udowodni, iż uchybienie nastąpiło bez jego winy.
- § 10. Zwolnione od cła są również środki trwałe należące do osób wykonujących wolne zawody, w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037), które uzyskały prawo do wykonywania takich zawodów na polskim obszarze celnym, oraz osób prawnych nieprowadzących działalności gospodarczej, które przenoszą swoją działalność z zagranicy na polski obszar celny; § 1—§ 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 190¹². § 1. Zwolnione od cła są produkty rolne oraz produkty hodowli, pszczelarstwa, ogrodnictwa i leśnictwa, uzyskane na nieruchomościach znajdujących się za granicą państwa i przylegających do polskiego obszaru celnego, użytkowanych przez osoby krajowe, prowadzące gospodarstwo rolne lub działalność przetwórczą na polskim obszarze celnym, na gruntach przylegających do granicy państwowej, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) produkty te zostały poddane jedynie zabiegom, które zwykle są dokonywane po ich zebraniu lub wyprodukowaniu,
- 2) w wypadku produktów hodowli — produkty takie uzyskano od zwierząt wyhodowanych na polskim obszarze celnym lub dopuszczonych do obrotu na polskim obszarze celnym,
- 3) zgłoszenie celne produktów jest dokonywane przez osobę prowadzącą gospodarstwo rolne lub na jej rzecz.

§ 2. Do produktów rybołówstwa i gospodarki rybnej prowadzonej przez polskich rybaków w wodach płynących i jeziorach stanowiących granicę polskiego obszaru celnego oraz do produktów łowiectwa prowadzonego przez polskich myśliwych na tych jeziorach i wodach płynących przepis § 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 190¹³. Zwolnione od cła, na zasadzie wzajemności, są nasiona, nawozy i inne produkty służące do uprawy ziemi i roślin, przeznaczone do wykorzystania na nieruchomościach znajdujących się w kraju i przylegających do granicy państwowej, użytkowanych przez osoby prowadzące gospodarstwo rolne lub przetwórcze za granicą, na gruntach przylegających do granicy państwowej, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) ilość przywożonych produktów nie przekracza ilości niezbędnej do uprawy lub prowadzenia gospodarstwa,
- 2) zgłoszenie celne produktów jest dokonywane przez osobę prowadzącą gospodarstwo rolne lub na jej rzecz.

Art. 190¹⁴. § 1. Zwolnione od cła, w ramach ustanowionych norm, są towary

przywożone w bagażu osobistym podróżnego przybywającego na polski obszar celny, jeżeli ilość i rodzaj tych towarów nie wskazuje na przeznaczenie handlowe.

§ 2. Dla celów stosowania niniejszego artykułu:

- 1) za bagaż osobisty — uważa się bagaż podręczny lub bagaż nadany (bagaż, który po przyjęciu i zarejestrowaniu go przez przewoźnika w miejscu wyjazdu lub wylotu nie jest dostępny dla podróżnego w czasie odbywania podróży, w tym także podczas przerw w podróży i zmiany środka transportu na inny),
- 2) za strefę nadgraniczną — uważa się strefę nadgraniczną w rozumieniu ustawy o ochronie granicy państwowej.

§ 3. Zwolnione od cła, w ramach ustanowionych norm, są również towary przywożone w bagażu osobistym przez osobę, która:

- 1) ma miejsce zamieszkania w strefie nadgranicznej, z zastrzeżeniem § 4, lub
- 2) przekracza granicę w związku z wykonywaną pracą w strefie nadgranicznej, lub
- 3) przekracza granicę w związku z wykonywaną pracą w zakresie obsługi środka transportu wykorzystywanego w ruchu międzynarodowym.

§ 4. Podróżny mający miejsce zamieszkania w polskiej części strefy nadgranicznej może korzystać ze zwolnienia, o którym mowa w § 1, pod warunkiem że udowodni, iż nie przyjeżdża ze strefy nadgranicznej w kraju sąsiadującym z Rzeczpospolitą Polską, i jeżeli nie przekracza granicy w związku z wykonywaną pracą w zakresie obsługi środka transportu wykorzystywanego w ruchu międzynarodowym.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb, warunki, normy ilościowe lub wartościowe oraz dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1 i w § 3.

Art. 190¹⁵. § 1. Zwolnione od cła są towary o charakterze edukacyjnym, na-

- ukowym lub kulturowym, umieszczone w wykazie, o którym mowa w § 11, bez względu na osobę i cel, dla których są przywożone.
- § 2. Zwolnione od cła są towary o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturowym, umieszczone w wykazie, o którym mowa w § 12, przywożone dla:
- 1) jednostek budżetowych prowadzących działalność o charakterze edukacyjnym lub naukowym albo
  - 2) jednostek lub organizacji prowadzących działalność o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturowym.
- § 3. Zwolniona od cła jest także aparatura naukowa i przyrządy przeznaczone wyłącznie do celów niehandlowych, wymienione w wykazie, o którym mowa w § 13, jeżeli przywożone są dla:
- 1) instytucji publicznych lub użyteczności publicznej, których podstawową działalnością jest prowadzenie badań naukowych lub nauczanie, albo
  - 2) prywatnych instytucji lub organizacji, których wyłączną działalnością jest prowadzenie badań naukowych lub nauczanie.
- § 4. Dla celów stosowania niniejszego artykułu:
- 1) za przyrządy lub aparaturę naukową uważa się towary, które ze względu na swoje parametry techniczne i wyniki pomiarów, jakie za ich pomocą można uzyskać, mogą być przeznaczone głównie do prowadzenia działalności naukowej lub nauczania,
  - 2) za przeznaczone do celów niehandlowych uważa się przyrządy lub aparaturę przeznaczoną do prowadzenia badań naukowych lub nauczania nieprowadzonych z zamiarem osiągnięcia zysku.
- § 5. Zwolnione od cła są również elementy, części zamienne i akcesoria do aparatury badawczo-pomiarowej zwolnionej od cła oraz narzędzia służące do utrzymania, kontroli lub naprawy tej aparatury, pod warunkiem że są przywożone jednocześnie z tą aparaturą.
- § 6. Jeżeli elementy, części zamienne, akcesoria i narzędzia są przywożone później niż aparatura, to mogą być one zwolnione od cła pod warunkiem, że jednoznacznie można stwierdzić, iż są one przeznaczone do aparatury, która była przywieziona na polski obszar celny z zastosowaniem zwolnienia od cła.
- § 7. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wdzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy zwolnionych od cła na podstawie § 2 i § 3 wymaga uprzedniego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 8. Dług celny nie powstaje, jeżeli zostaną spełnione łącznie następujące warunki:
- 1) towary zostaną odstąpione osobie, która spełnia warunki do skorzystania ze zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule,
  - 2) towary będą używane w celu, który uprawniałby do skorzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu,
  - 3) organ celny, który przyjął zgłoszenie celne dotyczące dopuszczenia do obrotu towaru zwolnionego od cła, zostanie uprzednio poinformowany o zamiarze odstąpienia.
- § 9. Jeżeli towar zostanie użyty do celu innego niż uprawniający do skorzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu lub jeżeli osoba posiadająca towar zwolniony od cła przestaje spełniać warunki uprawniające do korzystania ze zwolnienia od cła, wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu zmiany sposobu wykorzystania towaru lub w dniu, w którym warunki uprawniające osobę do korzystania ze zwolnienia od cła przestały

być spełniane, oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia wyżej wymienionych warunków, art. 222 stosuje się odpowiednio.

- § 10. Osoba, o której mowa w § 8 pkt 1, której odstąpiono towar zwolniony od cła, przejmuje prawa i obowiązki osoby, która odstąpiła ten towar; przepisy § 7—§ 9 stosuje się odpowiednio.
- § 11. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów, o których mowa w § 1.
- § 12. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów oraz wykaz kategorii jednostek i organizacji uprawnionych do korzystania ze zwolnienia od cła, o którym mowa w § 2. W wykazie mogą być umieszczone wyłącznie towary, których odpowiedniki nie są produkowane w kraju. W wykazie mogą być umieszczone tylko te jednostki, których procedury księgowo umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.
- § 13. Minister właściwy do spraw nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz prywatnych instytucji lub organizacji, o których mowa w § 3, oraz aparatury i przyrządów naukowych przywożonych dla tych instytucji. W wykazie mogą być umieszczone wyłącznie aparatura lub przyrządy na-

ukowe, których odpowiedniki nie są produkowane w kraju. W wykazie mogą być zamieszczone tylko te jednostki i organizacje, których procedury księgowo umożliwiają kontrolę wykorzystania towarów zwolnionych od cła.

- § 14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, tryb i dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1—§ 3.

Art. 190¹⁶. § 1. Zwolnione od cła są:

- 1) zwierzęta przeznaczone do badań laboratoryjnych,
- 2) nieprodukowane na terenie Rzeczypospolitej Polskiej substancje biologiczne lub chemiczne nadające się głównie do celów naukowych, przywożone w ilościach, które nie wskazują na przeznaczenie handlowe.

§ 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się pod warunkiem, że towary są przeznaczone dla instytucji publicznych, których podstawową działalnością jest nauczanie lub prowadzenie badań naukowych, albo dla wydzielonych jednostek tych instytucji, jeżeli podstawową działalnością tych jednostek jest prowadzenie badań naukowych lub nauczanie.

§ 3. Minister właściwy do spraw nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz substancji, o których mowa w § 1 pkt 2. W wykazie mogą być umieszczone wyłącznie substancje biologiczne lub chemiczne, których odpowiedniki nie są produkowane w kraju i których specyfika lub stopień czystości czyni z nich substancje nadające się głównie do celów naukowych.

Art. 190¹⁷. § 1. Zwolnione od cła są:

- 1) substancje lecznicze pochodzenia ludzkiego, a w szczególności krew i jej pochodne, wysuszone osocze krwi, surowica

i utrwalone roztwory osocza, immunoglobiny i fibrynogen,

- 2) odczynniki służące do określania grupy krwi i wykrywania niezgodności grup krwi, bez względu na źródło i sposób ich wytworzenia,
- 3) odczynniki służące do określania grup zgodności tkankowej u ludzi, bez względu na źródło i sposób ich wytworzenia,
- 4) opakowania specjalnie przystosowane do przewozu towarów określonych w pkt 1—3 oraz rozpuszczalniki i dodatki potrzebne do ich użycia, jeżeli są przywożone jednocześnie z tymi towarami.

§ 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) towary są przeznaczone dla instytucji lub laboratoriów prowadzących działalność medyczną lub naukową niemającą charakteru handlowego, ujętych w wykazie instytucji i laboratoriów uprawnionych do korzystania ze zwolnienia od cła,
- 2) towarom towarzyszy świadectwo zgodności wydane przez odpowiednie władze kraju wysyłki,
- 3) towary są przewożone w pojemniku opatrzonym etykietą identyfikacyjną.

§ 3. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz instytucji i laboratoriów prowadzących działalność medyczną lub naukową, niemającą charakteru handlowego, wykorzystujących towary, o których mowa w § 1,
- 2) dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła

— uwzględniając w szczególności zakres i rodzaj działalności instytucji lub laboratorium.

W wykazie umieszczone mogą być instytucje i laboratoria,

w których procedury księgowo umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.

Art. 190¹⁸. § 1. Zwolnione od cła są:

- 1) przyrządy i aparatura przeznaczone do prowadzenia badań naukowych, diagnozowania lub leczenia,
- 2) części zamienne, elementy i specjalne wyposażenie przeznaczone do przyrządów i aparatury, o których mowa w pkt 1, jeżeli zostały one przywiezione jednocześnie z nimi lub zostały przywiezione później, ale uznano je za przeznaczone do przyrządów lub aparatury, które zostały wcześniej zwolnione od cła,
- 3) narzędzia używane do utrzymania, kontroli lub naprawy przyrządów i aparatury, o których mowa w pkt 1, jeżeli zostały przywiezione jednocześnie z nimi lub zostały przywiezione później i jednoznacznie można stwierdzić, iż są przeznaczone do przyrządów i aparatury, które były wcześniej zwolnione od cła.

§ 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) towary przekazane są nieodpłatnie przez organizacje charytatywne lub osoby fizyczne jako dary szpitalom, innym jednostkom służby zdrowia lub medycznym instytutom badawczym ujętym w wykazie, o którym mowa w § 7, lub zakupione przez takie jednostki w całości z funduszy przekazanych przez organizacje charytatywne lub uzyskanych w drodze zbiórki publicznej,
- 2) przekazanie towarów nie jest związane z działalnością gospodarczą,
- 3) ofiarodawca nie jest w żaden sposób powiązany z producentem towarów, które mają być zwolnione od cła.

§ 3. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wdzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy, o których mowa w § 1, wy-

maga uprzedniego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu tego odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.

§ 4. W wypadku, o którym mowa w § 3, dług celny nie powstaje, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) towary zostaną odstąpione osobie, która spełnia warunki do korzystania ze zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule,
- 2) towary będą używane w celu, który uprawniałby do korzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu,
- 3) organ celny, który przyjął zgłoszenie celne do procedury dopuszczenia do obrotu, zostanie uprzednio poinformowany o zamiarze odstąpienia.

§ 5. Jeżeli towar zostanie użyty niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w §1, lub jeżeli osoba posiadająca towar zwolniony od cła przestaje spełniać warunki uprawniające do korzystania ze zwolnienia określonego w niniejszym artykule, wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu zmiany sposobu wykorzystania towaru lub w dniu, w którym warunki uprawniające osobę do korzystania ze zwolnienia przestały być spełniane, oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia wyżej wymienionych warunków, art. 222 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Osoba, której odstąpiono towar zwolniony od cła, przejmuje prawa i obowiązki osoby, która odstąpiła ten towar; przepisy § 3—§ 5 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi,

w drodze rozporządzenia, wykaz szpitali i innych jednostek służby zdrowia oraz medycznych instytutów badawczych, o których mowa w § 2 pkt 1. W wykazie mogą być umieszczone szpitale i inne jednostki służby zdrowia oraz medyczne instytuty badawcze, których procedury księgowe umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.

§ 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb oraz dokumenty niezbędne do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1.

Art. 190¹⁹. § 1. Zwolnione od cła są przesyłki zawierające próbki substancji posiadających atest Światowej Organizacji Zdrowia i przeznaczone do kontroli jakości surowców używanych do produkcji środków farmaceutycznych i leków, przywożone dla instytucji powołanych do tego celu.

§ 2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz instytucji powołanych do kontroli jakości surowców używanych do produkcji środków farmaceutycznych i leków. W wykazie umieszczone mogą być wyłącznie instytucje, które wykorzystują substancje posiadające atest Światowej Organizacji Zdrowia w celu kontroli jakości surowców używanych do produkcji środków farmaceutycznych i leków bez jakiegokolwiek przeznaczenia handlowego. W wykazie mogą być umieszczone tylko te instytucje, których procedury księgowe umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.

Art. 190²⁰. Zwolnione od cła są środki farmaceutyczne i leki przeznaczone do leczenia ludzi lub zwierząt przybyłych z zagranicy, uczestniczących w międzynarodowych imprezach sportowych organizowanych na terenie kraju, jeżeli ich ilość i rodzaj są odpowiednie do celu, w jakim są przywożone, i do czasu trwania imprezy sportowej.

Art. 190²¹. § 1. Zwolnione od cła są:

- 1) towary będące artykułami pierwszej potrzeby, przywożone przez organizacje społeczne lub jednostki organizacyjne statutowo powołane do prowadzenia działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej, przeznaczone do nieodpłatnej dystrybucji wśród osób potrzebujących,
  - 2) towary przekazywane nieodpłatnie przez osoby mające swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, bez zamiaru wykorzystania ich przez obdarowanego do celów handlowych, przeznaczone dla organizacji społecznych lub jednostek organizacyjnych statutowo powołanych do prowadzenia działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej, wykorzystywane do zebrania funduszy w trakcie zbiórek publicznych organizowanych na rzecz osób potrzebujących,
  - 3) wyposażenie i materiały biurowe przekazywane nieodpłatnie przez osoby mające swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą i bez zamiaru wykorzystania ich przez obdarowanego do celów handlowych, przeznaczone dla organizacji społecznych lub jednostek organizacyjnych statutowo powołanych do prowadzenia działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej, wykorzystywanych jedynie dla potrzeb ich funkcjonowania i realizacji celów działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej.
- § 2. Organizacje społeczne lub jednostki organizacyjne, o których mowa w § 1, mogą korzystać ze zwolnienia od cła, jeżeli statuty tych organizacji nie dopuszczają prowadzenia działalności gospodarczej.
- § 3. Dla celów stosowania niniejszego artykułu za artykuły pierwszej potrzeby uważa się towary niezbędne do zaspokojenia najważniejszych potrzeb osób, takie jak: artykuły żywnościowe, leki, odzież.
- § 4. Zwolnienia od cła, o których mowa w § 1, udziela się tym organizacjom lub jednostkom organizacyjnym, których procedury księgowo umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.
- § 5. Zwolnienia od cła, o których mowa w § 1, nie stosuje się do:
- 1) napojów alkoholowych,
  - 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych,
  - 3) kawy i herbaty,
  - 4) środków transportu, z wyjątkiem ambulansów.
- § 6. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wdzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy, o których mowa w § 1, wymaga uprzedniego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 7. W wypadku, o którym mowa w § 6, dług celny nie powstaje, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:
- 1) towary zostaną odstąpione osobie, która spełnia warunki do korzystania ze zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule,
  - 2) towary będą używane w celu, który uprawniałby do korzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu,
  - 3) organ celny, który przyjął zgłoszenie celne do procedury dopuszczenia do obrotu, zostanie uprzednio poinformowany o zamiarze odstąpienia.
- § 8. Jeżeli towar zostanie użyty do celu innego niż uprawniający do korzystania ze zwolnienia od cła lub jeżeli osoba posiadająca towar zwolniony od cła przestaje spełniać warunki uprawniające do korzystania ze zwolnienia określonego w niniejszym artykule, wysokość długu celnego określa się

według stanu i wartości celnej towaru w dniu zmiany sposobu wykorzystania towaru lub w dniu, w którym warunki uprawniające osobę do korzystania ze zwolnienia przestały być spełniane, oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia wyżej wymienionych warunków, art. 222 stosuje się odpowiednio.

§ 9. Osoba, której odstąpiono towar zwolniony od cła, przejmuje prawa i obowiązki osoby, która odstąpiła ten towar; przepisy § 6—§ 8 stosuje się odpowiednio.

§ 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaj dokumentów i zakres informacji wymaganych do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, a także wykaz towarów, do których nie stosuje się zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1. Wykaz może obejmować wyłącznie towary, w stosunku do których stosowanie zwolnienia od cła mogłoby naruszyć interesy przemysłu krajowego.

Art. 190²². § 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 3, są sprzęt i urządzenia rehabilitacyjne ułatwiające lub umożliwiające proces rehabilitacji leczniczej i zawodowej osób niepełnosprawnych oraz towary specjalnie przystosowane do celów pomocy naukowej, kulturalnej i podnoszenia kwalifikacji zawodowych tych osób, jeżeli towary te są przywożone przez:

- 1) osoby niepełnosprawne na ich własny użytek, pod warunkiem przedłożenia organom celnym orzeczenia ustalającego stopień niepełnosprawności,
- 2) organizacje społeczne, których statut nie dopuszcza prowadzenia działalności gospodarczej oraz podstawowym celem statutowym jest rehabilitacja i pomoc osobom niepełnosprawnym.

§ 2. Zwolnienia od cła stosuje się także do:

- 1) części zamiennych, elementów i specjalnego wyposażenia przeznaczonych do towarów, o których mowa w § 1,

2) narzędzi używanych do utrzymania, kontroli, kalibrowania lub naprawy towarów, o których mowa w § 1,

— pod warunkiem że te części zamienne, elementy, wyposażenie lub narzędzia zostały przywiezione jednocześnie z towarami, o których mowa w § 1, lub zostały przywiezione później, ale można jednoznacznie stwierdzić, iż są przeznaczone do takich towarów, które wcześniej zostały zwolnione od cła.

§ 3. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, nie stosuje się do środków transportu.

§ 4. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wdzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy, o których mowa w § 1, wymaga uprzedniego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Dług celny nie powstaje, jeżeli łącznie zostaną spełnione następujące warunki:

- 1) towary zostaną odstąpione osobie, o której mowa w § 1, spełniającej warunki do skorzystania ze zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule,
- 2) towary będą używane w celu, który uprawniałby do skorzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu,
- 3) organ celny, który przyjął zgłoszenie celne dotyczące dopuszczenia do obrotu towaru zwolnionego od cła, zostanie uprzednio poinformowany o zamiarze odstąpienia.

§ 6. Jeżeli towar zostanie użyty do celu innego niż uprawniający do skorzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu lub jeżeli osoba posiadająca towar zwolniony od cła przestaje spełniać warunki uprawniające

do korzystania ze zwolnienia od cła, wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu zmiany sposobu wykorzystania towaru lub w dniu, w którym warunki uprawniające osobę do korzystania ze zwolnienia od cła przestały być spełniane, oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia wyżej wymienionych warunków, art. 222 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Osoba, o której mowa w § 5 pkt 1, której odstąpiono towar zwolniony od cła, przejmuje prawa i obowiązki osoby, która odstąpiła ten towar; przepisy § 4—§ 6 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów, o których mowa w § 1. Wykaz może zawierać wyłącznie towary, których zwolnienie od cła nie naruszy interesów przemysłu krajowego.

§ 9. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła oraz warunki, jakie muszą spełniać organizacje społeczne, o których mowa w § 1 pkt 2, przy czym jednym z warunków jest, że organizacje te mają procedury księgowo umożliwiające kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.

Art. 190²³. § 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 3, są towary:

1) przywożone przez państwowe jednostki organizacyjne, gminy, organizacje społeczne lub jednostki organizacyjne statutowo powołane do prowadzenia działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej, których statut nie

dopuszcza prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli są przeznaczone do bezpłatnego:

a) rozdania ofiarom klęski żywiołowej lub katastrofy lub

b) oddania do dyspozycji ofiarom klęski żywiołowej lub katastrofy i pozostają własnością tych jednostek,

2) przywożone przez jednostki ratownictwa, przeznaczone na ich potrzeby, w związku z prowadzonymi przez nie działaniami ratowniczymi.

§ 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, będzie udzielone tym organizacjom, których procedury księgowo umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.

§ 3. Zwolnienia od cła nie stosuje się do materiałów i sprzętu przeznaczonych do odbudowy terenów dotkniętych klęską żywiołową lub katastrofą.

§ 4. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wdzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy, o których mowa w § 1, wymaga uprzedniego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Dług celny nie powstaje, jeżeli łącznie zostaną spełnione następujące warunki:

1) towary zostaną odstąpione osobie, o której mowa w § 1, spełniającej warunki do skorzystania ze zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule,

2) towary będą używane w celu, który uprawniałby do skorzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu,

3) organ celny, który przyjął zgłoszenie celne dotyczące dopuszczenia do obrotu towaru zwolnionego od cła, zostanie uprzednio poinformowany o zamiarze odstąpienia.

§ 6. Jeżeli towar zostanie użyty do celu innego niż uprawniający do skorzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu lub jeżeli osoba posiadająca towar zwolniony od cła przestaje spełniać warunki uprawniające do korzystania ze zwolnienia od cła, wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu zmiany sposobu wykorzystania towaru lub w dniu, w którym warunki uprawniające osobę do korzystania ze zwolnienia od cła przestały być spełniane, oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia wyżej wymienionych warunków, art. 222 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Osoba, o której mowa w § 5 pkt 1, której odstąpiono towar zwolniony od cła, przejmuje prawa i obowiązki osoby, która odstąpiła ten towar; przepisy § 4—§ 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 190²⁴. § 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 2, są:

- 1) odznaczenia przyznane przez rządy państw obcych osobom mającym miejsce zamieszkania w kraju,
- 2) puchary, medale i podobne przedmioty o charakterze symbolicznym, które zostały przyznane za granicą osobom mającym miejsce zamieszkania w kraju, w uznaniu zasług za działalność w dowolnej dziedzinie lub zasług związanych ze szczególnymi wydarzeniami lub osiągnięciami w danej dziedzinie, jeżeli są przywożone na polski obszar celny przez osobę nagrodzoną,
- 3) puchary, medale i podobne przedmioty o charakterze symbolicznym ofiarowane nieodpłatnie przez władze państw obcych lub osoby mające siedzibę za granicą przywożone do kraju w celu przyznania im w kraju za zasługi określone w pkt 2,
- 4) nagrody, trofea i pamiątki o charakterze symbolicznym i o niewielkiej wartości przeznaczone do bezpłatnego rozdania osobom mającym miejsce zamieszkania za granicą podczas kongresów lub podobnych imprez o charakterze

międzynarodowym odbywających się w kraju, jeżeli ich ilość nie wskazuje na przeznaczenie handlowe.

§ 2. Zwolnienie od cła stosuje się, jeżeli osoba przywożąca rzeczy, o których mowa w § 1, udowodni, iż spełnia warunki określone w niniejszym artykule oraz przywóz nie ma charakteru handlowego.

Art. 190²⁵. § 1. Zwolnione od cła są towary:

- 1) przywożone do kraju przez osoby, które składały oficjalną wizytę za granicą, i otrzymane jako podarunki od przyjmujących je przedstawicieli władz,
- 2) przywożone przez osoby przybywające do kraju z oficjalną wizytą z zamiarem wręczenia ich w charakterze podarunków przedstawicielom władz polskich,
- 3) przesyłane jako podarunki, w dowód przyjaźni lub życzliwości, przez przedstawicieli władz lub przedstawicieli państw obcych oraz zagraniczne organizacje prowadzące działalność o charakterze publicznym polskim przedstawicielom władz lub organizacji prowadzących działalność o takim samym charakterze.

§ 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) towar stanowi podarunek o charakterze okazjonalnym,
- 2) ilość lub rodzaj towaru nie wskazuje na przeznaczenie do prowadzenia działalności gospodarczej.

§ 3. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, nie stosuje się do:

- 1) napojów alkoholowych,
- 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Art. 190²⁶. Zwolnione od cła, na zasadzie wzajemności, są:

- 1) dary ofiarowane panującym głównom państw oraz osobom, które zgodnie z przepisami międzynarodowymi korzystają z takich samych przywilejów,
- 2) towary przeznaczone do wykorzystania lub użycia przez panujące głowy państw obcych oraz ich ofi-

cialnych przedstawicieli w okresie ich oficjalnego pobytu na polskim obszarze celnym.

Art. 190²⁷. § 1. Zwolnione od cła są próbki towarów mające nieznaczną wartość i mogące służyć jedynie w celu uzyskania zamówień na towary tego samego rodzaju, które mają być przywiezione na polski obszar celny.

§ 2. Organ celny, przyjmując zgłoszenie celne obejmujące próbki, o których mowa w § 1, może uzależnić zwolnienie od cła tych próbek od pozbawienia ich wartości handlowej poprzez przedarcie, przedziurkowanie, naniesienie nieusuwalnych i widocznych znaków lub w każdy inny sposób pozwalający na zachowanie przez ten towar charakteru próbek.

Art. 190²⁸. Zwolnione od cła są materiały o charakterze reklamowym, w szczególności katalogi, cenniki, instrukcje obsługi lub ulotki handlowe dotyczące towarów przeznaczonych do sprzedaży lub wynajmu albo związane ze świadczeniem usług przewozowych, handlowych, bankowych lub ubezpieczeniowych, przywożone przez osobę mającą siedzibę za granicą, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) na materiałach jest w sposób widoczny umieszczona nazwa przedsiębiorstwa, które produkuje, sprzedaje bądź wynajmuje towary albo które oferuje usługi,
- 2) przesyłka zawiera jeden dokument albo jeden egzemplarz każdego dokumentu, jeżeli składa się z wielu dokumentów; w wypadku gdy przesyłka zawiera więcej niż jeden egzemplarz tego samego dokumentu, ciężar brutto przesyłki nie może przekroczyć 1 kg,
- 3) przesyłka nie jest w serii przesyłek przekazywanych przez nadawcę temu samemu odbiorcy.

Art. 190²⁹. Zwolnione od cła są towary spełniające wyłącznie funkcje reklamowe, przesyłane nieodpłatnie przez dostawcę swoim odbiorcom, jeżeli poza ich funkcją reklamową nie będą przeznaczone do jakichkolwiek innych celów.

Art. 190³⁰. § 1. Zwolnione od cła są:

- 1) próbki towarów wytwarzanych za granicą, jeżeli łącznie spełniają następujące warunki:
  - a) są bezpłatnie otrzymane z zagranicy lub są uzyskiwane na imprezach, o których mowa w § 2, z towarów przywiezionych z zagranicy,
  - b) są przeznaczone wyłącznie do bezpłatnego rozdania publiczności podczas imprezy,
  - c) mogą być używane wyłącznie w celu reklamy i mają niewielką wartość jednostkową,
  - d) ich wartość i ilość, biorąc pod uwagę liczbę zwiedzających i liczbę wystawców, pozostaje w odpowiednich proporcjach do charakteru imprezy,
  - e) nie mogą zostać przeznaczone do obrotu handlowego i, jeżeli ich charakter na to pozwala, są w opakowaniach zawierających mniejszą ilość towaru niż najmniejsze opakowania takiego towaru znajdujące się w obrocie handlowym,
  - f) produkty żywnościowe oraz napoje niekonfekcjonowane w sposób określony w lit. e), przeznaczone do konsumpcji na imprezach określonych w § 2,
- 2) towary przywożone wyłącznie w celu demonstracji maszyn i urządzeń wytwarzanych za granicą, jeżeli łącznie spełniają następujące warunki:
  - a) są przeznaczone do zużycia lub ulegają zniszczeniu w trakcie trwania imprezy,
  - b) ich wartość i ilość, biorąc pod uwagę liczbę zwiedzających i liczbę wystawców, pozostaje w odpowiednich proporcjach do charakteru imprezy,
- 3) materiały o niewielkiej wartości przeznaczone do budowy, wyposażenia i dekoracji stoisk wystawców zagranicznych, w szczególności farby, lakiery, tapety i inne materiały, jeżeli zostaną zużyte lub zniszczone,

- 4) materiały, katalogi, prospekty, cenniki, plakaty reklamowe, ilustrowane i nieilustrowane kalendarze, nieoprawione fotografie i inne towary dostarczone bezpłatnie w celu wykorzystania ich do reklamy towarów wytwarzanych za granicą, jeżeli łącznie spełniają następujące warunki:
- a) są przeznaczone do bezpłatnego rozdania,
  - b) ich wartość i ilość, biorąc pod uwagę liczbę zwiedzających i ilość wystawców, pozostaje w odpowiednich proporcjach do charakteru imprezy.
- § 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się pod warunkiem, że towary przeznaczone są na:
- 1) wystawy, targi, salony i podobne imprezy o charakterze handlowym, przemysłowym, rolnym lub rzemieślniczym,
  - 2) wystawy lub imprezy organizowane w celach charytatywnych,
  - 3) wystawy lub imprezy organizowane w celach naukowych, technicznych, rzemieślniczych, artystycznych, edukacyjnych, kulturalnych, sportowych, religijnych, związanych z działalnością związków zawodowych, turystycznych lub w celu promowania współpracy międzynarodowej,
  - 4) spotkania przedstawicieli organizacji międzynarodowych,
  - 5) uroczystości i spotkania o charakterze oficjalnym lub upamiętniającym określone zdarzenia.
- § 3. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, nie stosuje się do towarów wyprodukowanych za granicą, przywożonych na polski obszar celny na wystawy organizowane prywatnie w lokalach handlowych w celu promowania dalszej ich sprzedaży za granicę.
- § 4. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 2, nie stosuje się do:
- 1) napojów alkoholowych,
  - 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych,
  - 3) materiałów pędnych.
- Art. 190³¹. § 1. Zwolnione od cła są towary przeznaczone do badań, analiz lub prób mających na celu określenie ich składu, jakości lub innych parametrów technicznych, przeprowadzanych dla uzyskania informacji lub w ramach testów o charakterze przemysłowym lub handlowym, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:
- 1) towary poddawane badaniom, analizom lub próbom zostaną w całości zużyte lub zniszczone w trakcie ich wykonywania,
  - 2) badania, analizy lub próby nie stanowią promocji handlowej,
  - 3) organom celnym zostanie przedłożone pisemne uzasadnienie dotyczące:
    - a) celu przeprowadzania badań, analiz lub prób,
    - b) ilości przywożonego towaru niezbędnej do realizacji celu, dla którego jest przywożony,
  - 4) ilości towarów ściśle odpowiadają celowi, dla którego realizacji są przywożone.
- § 2. Organ celny wyznacza termin do dokonania badań, analiz lub prób oraz związanych z nimi formalności administracyjnych.
- § 3. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się również do towarów, które nie uległy zniszczeniu lub zużyciu w trakcie badań, analiz lub prób, pod warunkiem że produkty powstałe po ich przeprowadzeniu za zgodą organu celnego:
- 1) zostaną całkowicie zniszczone lub pozbawione wartości handlowej albo
  - 2) staną się przedmiotem zrzeczenia, bez obciążania kosztami Skarbu Państwa, albo
  - 3) zostaną wywiezione z polskiego obszaru celnego.
- § 4. Z wyjątkiem wypadków określonych w § 3, produkty pozostałe po dokonaniu badań, analiz lub prób podlegają należnościom celnym przywózowym. Wysokość długi celnej określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu zakończenia tych badań, analiz lub prób oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu.

§ 5. Produkty, o których mowa w § 4, podlegają ograniczeniom i zakazom określonym w przepisach odrębnych, w szczególności w przepisach o odpadach.

Art. 190³². Zwolnione od cła są znaki, wzory, szkice lub projekty oraz towarzysząca im dokumentacja i wnioski patentowe przeznaczone dla instytucji właściwych w dziedzinie ochrony praw własności intelektualnej.

Art. 190³³. Zwolnione od cła są:

- 1) foldery, broszury, książki, czasopisma, przewodniki, oprawione lub nieoprawione plakaty, nieoprawione fotografie i powiększenia fotograficzne, ilustrowane lub nieilustrowane mapy geograficzne, ilustrowane kalendarze, zapisane taśmy lub płyty przeznaczone do odtworzenia obrazu lub dźwięku, których głównym celem jest zachęcanie do wyjazdów zagranicznych, w szczególności do uczestnictwa w spotkaniach lub imprezach o charakterze kulturalnym, turystycznym, sportowym, religijnym, handlowym lub zawodowym, pod warunkiem że towary te:
  - a) są przeznaczone do bezpłatnego rozdania oraz
  - b) nie zawierają więcej niż 25% prywatnych ogłoszeń handlowych, chyba że dotyczą one przedsiębiorców będących osobami krajowymi, oraz
  - c) mają charakter materiałów promocyjnych,
- 2) wykazy i spisy hoteli zagranicznych wydawane przez rządowe instytucje turystyczne lub pod ich patronatem oraz rozkłady jazdy środków transportu działających za granicą, jeżeli dokumenty te nie zawierają więcej niż 25% prywatnych ogłoszeń handlowych, chyba że dotyczą one przedsiębiorców będących osobami krajowymi,
- 3) materiały wysyłane akredytowanemu przedstawicielowi lub korespondentom oficjalnych narodowych organizacji turystycznych i nieprzeznaczone do rozdania, a w szczególności roczniki, spisy abonentów telefonicznych, spisy hoteli, katalogi targowe, próbki wyrobów rzemieślniczych o nieznacznej wartości, dokumentacja

na temat muzeów, uniwersytetów, uzdrowisk lub innych podobnych instytucji.

Art. 190³⁴. § 1. Zwolnione od cła są:

- 1) dokumenty przysyłane bezpłatnie organom administracji publicznej,
- 2) publikacje rządów państw obcych oraz publikacje organizacji międzynarodowych przeznaczone do bezpłatnego rozdania,
- 3) dokumenty wyborcze, w szczególności karty do głosowania, listy wyborcze w wyborach organizowanych przez organy mające swoje siedziby za granicą,
- 4) przedmioty mające służyć jako dowody lub do podobnych celów przed sądami bądź organami administracji publicznej,
- 5) wzory podpisów i materiały zawierające podpisy, które przesyłane są w ramach zwyczajowej wymiany informacji między służbami publicznymi lub organami bankowymi,
- 6) rządowe wydawnictwa przeznaczone dla Narodowego Banku Polskiego,
- 7) raporty, sprawozdania z działalności, ulotki informacyjne, prospekty, blankiety przedpłat i inne dokumenty przedsiębiorstw mających swoją siedzibę za granicą i przeznaczone dla posiadaczy lub subskrybentów papierów wartościowych emitowanych przez te przedsiębiorstwa,
- 8) zapisane nośniki, w szczególności w formie zapisów dźwiękowych i mikrofilmów, wykorzystywane do przekazywania informacji, przesyłane bezpłatnie odbiorcy,
- 9) akta, dokumentacja archiwalna, formularze i inne dokumenty mające być wykorzystane w trakcie międzynarodowych spotkań, konferencji lub kongresów oraz sprawozdania z tych imprez,
- 10) plany, rysunki techniczne, odbitki, opisy i inne podobne dokumenty przywożone w celu uzyskania lub realizacji zamówień za granicą, lub w celu

uczestnictwa w konkursach organizowanych na polskim obszarze celnym,

- 11) dokumenty przeznaczone do wykorzystania w trakcie egzaminów organizowanych w kraju przez instytucje mające swoją siedzibę za granicą,
- 12) formularze przeznaczone do wykorzystania jako urzędowe dokumenty w międzynarodowym ruchu pojazdów lub w transporcie towarów, odbywających się na podstawie umów międzynarodowych,
- 13) formularze, etykiety, bilety i podobne dokumenty wysyłane przez przedsiębiorstwa przewozowe lub przedsiębiorstwa hotelarskie mające swoją siedzibę za granicą biuram podróży mającym swoją siedzibę w kraju,
- 14) formularze, bilety, konosamenty, listy przewozowe lub inne dokumenty handlowe lub urzędowe, które zostały użyte w obrocie gospodarczym,
- 15) urzędowe druki dokumentów wydawanych przez władze krajów trzecich lub organy międzynarodowe oraz druki odpowiadające międzynarodowym wzorom w celu ich dystrybucji przesyłane przez stowarzyszenia mające siedzibę za granicą odpowiednim stowarzyszeniom mającym siedzibę w kraju,
- 16) fotografie, diapozytywy oraz matryce fotograficzne, w tym zawierające opisy, przesyłane dla agencji prasowych lub wydawców gazet bądź czasopism,
- 17) znaczki skarbowe i podobne druki potwierdzające uiszczenie opłat za granicą.

§ 2. Zwolnienie od cła stosuje się, jeżeli dokumenty określone w § 1 nie mają wartości handlowej.

Art. 190³⁵. Zwolnione od cła są materiały wykorzystywane do mocowania i zabezpieczania towarów w trakcie ich transportu z zagranicy do kraju, w szczególności sznury, słoma, płótno, papier, karton, drewno, tworzywa sztuczne, które ze swej natury nie służą do powtórnego użytku.

Art. 190³⁶. Zwolnione od cła są: ściółka i pasze przywożone w środkach transportu wykorzystywanych do przewozu zwierząt z zagranicy do kraju, przeznaczone dla zwierząt w trakcie ich transportu.

Art. 190³⁷. § 1. Zwolnione od cła są:

- 1) paliwa przewożone w standardowych zbiornikach prywatnych pojazdów samochodowych, z zastrzeżeniem § 2 i § 3,
- 2) paliwa w przenośnych zbiornikach przewożonych przez prywatne pojazdy samochodowe, przeznaczone do zużycia w tych pojazdach, nie więcej jednak niż 10 litrów,
- 3) niezbędne do eksploatacji smary znajdujące się w środkach transportu.

§ 2. Zwolnione od cła są paliwa przewożone w standardowych zbiornikach pojazdów samochodowych przeznaczonych do działalności gospodarczej — nie więcej niż 200 litrów na pojazd.

§ 3. Zwolnione od cła są, na zasadzie wzajemności, paliwa w standardowych zbiornikach autobusów wykorzystywanych w międzynarodowym transporcie drogowym pasażerów — nie więcej niż 600 litrów na autobus.

§ 4. Dla celów stosowania niniejszego artykułu za standardowy zbiornik uważa się zbiornik paliwa, który jest:

- 1) montowany na stałe przez producenta we wszystkich pojazdach samochodowych, który pozwala na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do napędu pojazdu samochodowego lub funkcjonowania systemu chłodzenia i innych systemów działających w tym pojeździe, lub
- 2) przystosowany do pojazdów samochodowych, pozwalających na bezpośrednie wykorzystanie gazu jako paliwa lub do działania innych systemów, w które może być wyposażony ten pojazd.

§ 5. Towary, o których mowa w § 1, zwolnione są od cła, jeżeli są wykorzystywane wyłącznie przez pojazd samochodowy, w którym zostały przywiezione. Towary te nie mogą zostać usunięte z tego pojazdu ani być składowane,

chyba że jest to konieczne w wypadku jego naprawy, oraz nie mogą zostać odpłatnie lub nieodpłatnie odstąpione przez osobę korzystającą ze zwolnienia.

§ 6. W wypadku naruszenia przepisu § 5 wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu naruszenia tego warunku oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia § 5, art. 222 stosuje się odpowiednio.

Art. 190³⁸. Zwolnione od cła są towary przeznaczone do budowy, utrzymania lub ozdoby cmentarzy, grobów i pomników upamiętniających ofiary wojny krajów trzecich pochowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które są przywożone przez osoby prawne lub jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, upoważnione przez te kraje.

Art. 190³⁹. Zwolnione od cła są:

- 1) trumny zawierające zwłoki i urny z prochami zmarłych, jak również kwiaty, wieńce i inne przedmioty ozdobne zwykle im towarzyszące,
- 2) kwiaty, wieńce i inne przedmioty ozdobne przywożone przez osoby mające miejsce zamieszkania za granicą, udające się na pogrzeby lub przybywające w celu udekorowania grobów znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli ich rodzaj i ilość nie wskazują na przeznaczenie handlowe.

Art. 190⁴⁰. Zwolnione od cła są techniczne materiały wojskowe, przywożone przez zagranicznych uczestników ćwiczeń wojskowych organizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przeznaczone do zużycia w trakcie tych ćwiczeń.

Art. 190⁴¹. Na zasadzie wzajemności i z zastrzeżeniem nieodstępowania towarów przez okres 3 lat od dnia dopuszczenia do obrotu osobom innym niż wymienione w tym artykule, zwolnione od cła są towary przeznaczone do użytku:

- 1) urzędowego obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej, a także organizacji międzynarodowych mających siedzibę lub placówkę w Rzeczypospolitej Polskiej,

- 2) osobistego uwierzytelnionych w Rzeczypospolitej Polskiej szefów przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, osób należących do personelu dyplomatycznego tych przedstawicielstw i misji specjalnych, osób należących do personelu organizacji międzynarodowych oraz innych osób korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych, jak również pozostających z nimi we wspólnocie domowej członków ich rodzin,

- 3) osobistego urzędników konsularnych państw obcych oraz pozostających z nimi we wspólnocie domowej członków ich rodzin,

- 4) osobistego osób niekorzystających z immunitetów, a należących do cudzoziemskiego personelu przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 190⁴². Warunkiem korzystania ze zwolnienia od cła, o którym mowa w art. 190¹⁵ § 2 i 3, art. 190¹⁷, art. 190¹⁸ § 1, art. 190¹⁹ § 1 oraz art. 190²² § 1, jest stosowanie przez jednostkę procedur księgowych, umożliwiających kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.

Art. 190⁴³. § 1. W wypadkach uzasadnionych:

- 1) ważnymi potrzebami społecznymi, interesem publicznym lub ekonomicznym kraju, w tym zwłaszcza koniecznością realizacji określonych programów celowych, dotyczących w szczególności podniesienia poziomu bezpieczeństwa publicznego, obronności państwa, zapobiegania i likwidacji skutków klęsk żywiołowych, krajowego systemu ratowniczego oraz utrzymania rezerw państwowych,

- 2) koniecznością ochrony praw nabytych na podstawie art. 190 § 1—3 Kodeksu celnego, w brzmieniu ustalonym przed dniem 1 stycznia 2002 r.,

- 3) koniecznością wykonywania umów międzynarodowych

Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, zwolnienia od cła inne niż określone w art. 190¹—190⁴¹ Kodeksu celne-

go, a także tryb, warunki, normy ilościowe lub wartościowe, okres zwolnienia od cła oraz dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania tych zwolnień.

§ 2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzone na okres nie dłuższy niż do czasu przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

Rozdział III

Zwolnienia od cła w wywozie

Art. 190⁴⁴. Zwolnione od cła są przesyłki przesyłane do odbiorcy pocztą i zawierające towary, których wartość nie przekracza równowartości 10 EURO.

Art. 190⁴⁵. Zwolnione od cła są zwierzęta stanowiące inwentarz żywy gospodarstwa rolnego, które po zaprzestaniu działalności na polskim obszarze celnym przenosi działalność za granicę, jeżeli ilość zwierząt odpowiada charakterowi i wielkości tego gospodarstwa.

Art. 190⁴⁶. Zwolnione od cła są produkty rolne oraz produkty hodowli, pszczelarstwa, ogrodnictwa i leśnictwa, uzyskane na nieruchomościach znajdujących się na polskim obszarze celnym, przylegających do granicy państwowej, należących lub dzierżawionych przez osoby prowadzące gospodarstwo rolne lub działalność przetwórczą za granicą, jeżeli:

- 1) produkty te zostały uzyskane od zwierząt pochodzących z kraju sąsiadującego z polskim obszarem celnym lub dopuszczonych do obrotu w tym kraju oraz
- 2) produkty te zostały poddane jedynie zabiegom, które zwykle są dokonywane po ich zebraniu lub wytworzeniu, oraz
- 3) zgłoszenie celne produktów jest dokonywane przez producenta rolnego lub na jego rzecz.

Art. 190⁴⁷. Zwolnione od cła są nasiona przeznaczone do wykorzystania na nieruchomościach znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie granicy państwowej, użytkowanych przez osoby prowadzące gospodarstwo rolne lub działalność przetwórczą na polskim obszarze celnym, na obszarze znajdującym się w bezpośrednim sąsiedztwie granicy państwowej, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) ilość wywożonych nasion nie przekracza ilości niezbędnej do uprawy oraz

2) zgłoszenie celne produktów jest dokonywane przez producenta rolnego lub na jego rzecz.

Art. 190⁴⁸. Zwolnione od cła są: ściółka i pasze przewożone w środkach transportu wykorzystywanych do wywozu zwierząt za granicę, przeznaczone dla zwierząt w trakcie ich transportu.”;

58) w art. 191 dodaje się § 6—§ 8 w brzmieniu:

„§ 6. Nie stosuje się zwolnień przewidzianych w § 1 wobec towarów, których wywóz połączony był ze stosowaniem preferencyjnych środków przewidzianych dla wywozu towaru poza polski obszar celny.

§ 7. Zakaz stosowania zwolnień od cła, o którym mowa w § 6, nie ma zastosowania, jeśli udzielone preferencje zostały cofnięte lub wypłacone kwoty wynikające z preferencji zostały zwrócone.

§ 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, preferencyjne środki związane z wywozem towarów, do których stosuje się zakaz zwolnienia od cła określony w § 6. Określając wypadki, w których przepis § 6 nie ma zastosowania, należy uwzględnić w szczególności sytuację, w której ta sama osoba dokonuje powrotnego przywozu towaru.”;

59) w art. 196 w § 2, w art. 222 w § 5, w art. 233 w § 3, w art. 237 w § 3, w art. 261, w art. 263, w art. 276 w § 5 oraz w art. 284 w § 3 wyrazy „Minister Finansów” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw finansów publicznych”;

60) w art. 197:

a) w § 1 wyrazy „generalnego zabezpieczenia lub zabezpieczenia ryczałtowego” zastępuje się wyrazami „zabezpieczenia generalnego lub ryczałtowego”,

b) w § 2:

— po wyrazie „Pozwolenie” skreśla się przecinek, a wyrazy „o którym mowa w § 1,” zastępuje się wyrazami „na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego”,

— w pkt 2 skreśla się wyraz „systematycznie”,

— w pkt 4 wyrazy „dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe” zastępuje się wyrazami „wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniądźmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe”,

— w pkt 5 po wyrazie „egzekucyjne” skreśla się przecinek i dodaje się wyraz „lub” oraz skreśla się wyrazy „likwidacyjne lub układowe”,

— w pkt 6 wyrazy „generalnego zabezpieczenia” zastępuje się wyrazami „zabezpieczenia generalnego lub ryczałtowego”,

- c) dodaje się § 2a w brzmieniu:
- „§ 2a. Pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia generalnego mogą otrzymać osoby, które spełniają następujące wymogi:
- 1) są osobami krajowymi w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 lit. a) lub lit. b),
  - 2) są podatnikami podatku od towarów i usług,
  - 3) są podmiotami, których działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,
  - 4) nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa oraz składkami na ubezpieczenia społeczne, a także nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe,
  - 5) nie zostało im cofnięte pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia generalnego, ze względu na naruszenie przez nie przepisów prawa, w okresie ostatnich 3 lat.”,
- d) § 3a otrzymuje brzmienie:
- „§ 3a. W uzasadnionych gospodarczo wypadkach organ celny może wydać pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego pomimo niespełnienia warunków, o których mowa w § 2 pkt 2, albo zabezpieczenia generalnego pomimo niespełnienia warunku, o którym mowa w § 2a pkt 4.”;
- 61) w art. 198 w § 2 wyrazy „generalne zabezpieczenie” zastępuje się wyrazami „zabezpieczenie generalne”;
- 62) w art. 223 w § 2 po wyrazach „w którym” stawia się przecinek, a wyrazy „znajdował się towar w chwili ustalenia przez organ celny, że zaistniała sytuacja powodująca powstanie długu celnego” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem § 3, organ celny ustalił, że towar znajduje się w sytuacji powodującej powstanie długu celnego”;
- 63) w art. 227 w § 3 wyrazy „W wypadku powstania długu celnego w warunkach” zastępuje się wyrazami „Jeżeli powstaje dług celny w wypadkach”;
- 64) w art. 230:
- a) dodaje się § 4a w brzmieniu:
- „§ 4a. Jeżeli nie jest możliwe określenie daty powstania długu celnego, powiadomienie dłużnika nie może nastąpić po upływie 3 lat, licząc od dnia określonego w art. 222 § 2 i § 3.”,
- b) w § 5 w pkt 1 oraz w § 6 po wyrazach „postępowania karnego” dodaje się przecinek oraz wyrazy „postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe”;
- 65) w art. 231 w § 1 w pkt 1 wyrazy „w terminie 7 dni” zastępuje się wyrazami „nie później niż w terminie 10 dni”;
- 66) w art. 233 § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. W wypadku, o którym mowa w § 1, organ celny pobiera opłatę prolongacyjną od odroczonej kwoty należności. Stawka opłaty prolongacyjnej wynosi 50% stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych w wysokości określonej w przepisach odrębnych. Opłatę prolongacyjną pobiera się za okres od dnia następującego po upływie terminu płatności, o którym mowa w art. 231 § 1 pkt 1, do chwili spłaty odroczonej kwoty. W innych wypadkach opłatę prolongacyjną pobiera się od dnia odroczenia płatności do chwili jej spłaty.”;
- 67) w art. 234 wyrazy „art. 197 § 2 pkt 1—5 i pkt 7” zastępuje się wyrazami „art. 197 § 2a pkt 1—4”;
- 68) w art. 242:
- a) w § 5 w pkt 2 po wyrazach „wszczęcie postępowania karnego” stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe”,
- b) w § 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) uprawomocnienia się orzeczenia sądu wydanego w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, albo wyroku lub postanowienia sądu administracyjnego.”;
- 69) dodaje się art. 242¹ w brzmieniu:
- „Art. 242¹. Jeżeli w odniesieniu do danego towaru wydana została decyzja stwierdzająca powstanie długu celnego na podstawie art. 210—214 i należności celne przywzowowe zostały uiszczone, towar ten uważa się za krajowy bez obowiązku zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu, pod warunkiem spełnienia wszystkich wymogów przewidzianych w przepisach odrębnych.”;
- 70) w art. 244 w pkt 4 w lit. b) po wyrazach „organu celnego” dodaje się wyrazy „lub zgodnie z art. 186”;
- 71) w art. 253 w § 2 w pkt 1 wyrazy „lub agencja celna” zastępuje się wyrazami „, agencja celna, adwokat lub radca prawny”;
- 72) w art. 254:
- a) w § 1 wyrazy „Przedstawiciel jest zobowiązany do przedstawienia organowi celnemu” zastępuje się wyrazami „Organ celny może zażądać od przedstawiciela przedstawienia”,

- b) w § 2 wyrazy „posiadająca koncesję na prowadzenie agencji celnej” zastępuje się wyrazami „prowadząca agencję celną”;
- 73) w art. 256 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Czynności przed organami celnymi w imieniu agencji celnej mogą dokonywać:
1) upoważniony pracownik agencji celnej lub
2) osoba fizyczna prowadząca agencję celną
— wpisani na listę agentów celnych.”;
- 74) w art. 257:
a) w § 1 w pkt 5 wyrazy „dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe” zastępuje się wyrazami „wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe”,
b) dodaje się § 2a w brzmieniu:
„§ 2a. Prezes Głównego Urzędu Ceł ogłasza listę agentów celnych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów.”;
- 75) w art. 258:
a) w § 1 i w § 3 wyrazy „posiadająca koncesję na prowadzenie agencji celnej” zastępuje się wyrazami „prowadząca agencję celną”,
b) dodaje się § 4 w brzmieniu:
„§ 4. W wypadku niezłożenia kaucji, o której mowa w § 3, agencja celna nie może dokonywać przed organami celnymi żadnych czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego.”;
- 76) art. 259 otrzymuje brzmienie:
„Art. 259. Działalność w formie agencji celnej może prowadzić osoba krajowa w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 lit. a) i lit. b), która nie prowadzi innej działalności gospodarczej poza działalnością przewozową, spedycyjną lub polegającą na prowadzeniu publicznego składu celnego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.”;
- 77) skreśla się art. 260;
- 78) w art. 261:
a) skreśla się pkt 1,
b) w pkt 6 wyrazy „posiadająca koncesję na prowadzenie agencji celnej” zastępuje się wyrazami „prowadząca agencję celną”;
- 79) w art. 265:
a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
b) dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. W wypadku, o którym mowa w § 1, decyzja wydawana jest w sprawie bez oznaczania strony.”;
- 80) w art. 266:
a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
b) dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. W wypadku, o którym mowa w § 1, organ celny wydaje postanowienie o połączeniu spraw. Na postanowienie to nie przysługuje zażalenie.”;
- 81) w art. 267:
a) w zdaniu pierwszym wyrazy „lub siedziby” zastępuje się wyrazami „lub adresu” i po nich dodaje się wyrazy „oraz decyzję, o której mowa w art. 265,”
b) w zdaniu drugim po wyrazie „Pismo” dodaje wyrazy „oraz decyzję”;
- 82) w art. 272 po wyrazach „tego obowiązku” dodaje się wyrazy „mimo pisemnego wezwania”, a wyrazy „wniesienia podania” zastępuje się wyrazami „doręczenia wezwania”;
- 83) w art. 273 wyrazy „na podstawie przepisów karnych” zastępuje się wyrazami „karnego skarbowego lub postępowania karnego”;
- 84) w art. 275:
a) w § 1 skreśla się wyrazy „i koncesji”,
b) w § 3:
— skreśla się pkt 2,
— w pkt 9 skreśla się przecinek oraz wyrazy „handlowej lub przemysłowej”,
c) w § 4:
— w pkt 1 po wyrazach „terminu do” dodaje się wyrazy „dokonania czynności lub dostarczenia dokumentów niezbędnych do”,
— w pkt 5 wyrazy „czynności służbowych poza siedzibą lub czasem pracy urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu innym niż urząd celny lub poza czasem pracy urzędu celnego”;
- 85) w art. 276 w § 5 w pkt 1 skreśla się wyrazy „i koncesji”;
- 86) w art. 278 w § 1, w art. 279 w § 1 oraz w art. 284 w § 1 wyrazy „Ministra Finansów” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw finansów publicznych”.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640,

z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100 oraz z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) import towarów zwolnionych od cła na podstawie art. 190⁴—190⁶, art. 190⁸, art. 190⁹ z wyłączeniem towarów, które zostały przywiezione w drodze zamówienia wysyłkowego, art. 190¹⁰—190¹⁴, art. 190¹⁶—190²¹, art. 190²² — w zakresie towarów sprowadzanych przez osoby wymienione w § 1 pkt 2, art. 190²³— 190⁴¹ Kodeksu celnego,”;

2) w art. 11 w ust. 3 liczbę „7” zastępuje się liczbą „10”.

Art. 3. Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu według przepisów dotychczasowych.

Art. 4. Pozostają w mocy, do czasu wydania nowych przepisów, jednakże nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy, przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 57 § 3, art. 78, art. 105 § 9 i art. 136 Kodeksu celnego.

Art. 5. Marszałek Sejmu w terminie sześciu miesięcy od daty opublikowania niniejszej ustawy ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy — Kodeks celny, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 57 i art. 2 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., oraz art. 1 pkt 65 i art. 2 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*